



# VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

1 | 2012



**HLAVNÍ TÉMA**

Modernizace Pavilonu patobiologie zahájena <i>Vladimír Večerek</i>	1
---	---

**CELOUNIVERZITNÍ INFORMACE**

Kolektivní smlouva na období let 2012 až 2013 uzavřena <i>Vladimír Večerek</i>	4
Konference IGA 2011 <i>Alena Sýkorová</i>	4
Předseda Správní rady VFU Brno <i>redakce</i>	5
Nový předseda AS VFU Brno <i>redakce</i>	5
Profesorská řízení na univerzitě v roce 2011	6
Habilitační řízení na univerzitě v roce 2011	8
Nový projekt OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost na univerzitě <i>Milan Žemlička</i>	10
Projekty OP VK realizované na VFU Brno <i>Leona Sapíková</i>	11

**Z ČINNOSTI FVL**

EAEVE a působení zástupců VFU Brno <i>redakce</i>	12
Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců se stala partnerem Veterinární univerzity v Sydney <i>Alena Sýkorová</i>	13

**Z ČINNOSTI FVHE**

Prof. Petr Dvořák při zkoumání příčiny radioaktivity v mase divokých prasat <i>Alena Sýkorová</i>	14
Smlouva s Moskevskou veterinární univerzitou <i>Ladislav Steinhauser</i>	15
Děkan Steinhauser získal ocenění Firma roku 2011 <i>Alena Sýkorová</i>	16
Spolupráce FVHE s Veterinární fakultou Ankara <i>Ladislav Steinhauser</i>	17
Spolupráce Ústavu výživy, zootechniky a zoohygieny s Unii výrobců krmiv pro domácí zvířata <i>Eva Straková, Pavel Suchý</i>	17
FVHE součástí delegace v Kosovu <i>Ladislav Steinhauser</i>	18

**Z ČINNOSTI FAF**

Čestné uznání ministra zdravotnictví pro tým z Ústavu technologie léků <i>Kateřina Dvořáčková, Alena Sýkorová</i>	19
Projekt Inovace studijního programu Farmacie v souladu s potřebami trhu práce <i>Radka Opatřilová</i>	20

**Z ČINNOSTI REKTORÁTNÍCH PRACOVÍŠŤ**

Činnost Institutu ekologie zvířete v roce 2011 <i>MVDr. Miroslav Vodňanský, PhD.</i>	21
---	----

**Z ČINNOSTI STUDENTŮ**

Nejlepší sportovkyně VFU Brno v roce 2011 <i>Alena Sýkorová</i>	22
I.V.S.A. ve Vídni <i>Hana Hlávková</i>	23
Značení medu <i>Daniel Vlkovič</i>	24
Pozdrav <i>Václav Nečada</i>	25

**UDÁLOSTI**

Adventní koncert 2011 na VFU Brno <i>Alena Sýkorová</i>	26
VFU Brno hostila slavnostní předávání ocenění akademickým sportovcům města Brna 2011 <i>Alena Sýkorová</i>	27
Den otevřených dveří 2012 na VFU Brno <i>Alena Sýkorová</i>	28
IV. konference studentské vědecké a odborné činnosti na FVHE <i>Miroslava Beklová</i>	31

**ZAJÍMAVOSTI**

Přijela k nám Manéž... <i>Alena Sýkorová</i>	32
---	----

**PERSONALISTIKA**

Zemřel první děkan novodobé Fakulty veterinárního lékařství prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc. <i>Pavel Brauner</i>	34
100 let od narození prof. MVDr. Václava Dyka, DrSc. (1912–1995) <i>Prof. MVDr. Karel Chroust, DrSc., PhDr. Jiří Šindlár, Ph.D.</i>	35

**HORIZONTY**

They're studying with us... Our foreign friends <i>Alena Sýkorová</i>	36
--	----

**VITA  
UNIVERSITATIS**

časopis Veterinární  
a farmaceutické univerzity  
Brno

1 ■ 2012

**Vydává:**

Veterinární a farmaceutická  
univerzita Brno  
Palackého 1/3, 612 42 Brno

**Vychází:**

každé dva měsíce

**Redakční rada:**

prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA  
– předseda  
MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.  
doc. PhDr. Karel Král, CSc.  
prof. MVDr. Zdeněk Pospíšil, DrSc.  
prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.  
MVDr. Mirko Treu, CSc.

**Redakce – kontaktní osoba:**

Bc. Barbora Šolcová  
Tel.: 541 562 001, 724 743 250  
solcovab@vfu.cz

**foto:** Mgr. Alena Sýkorová,  
archiv redakce

**Sazba:**

Martina Petrová, tel.: 608 740 583  
petrova.m@tiscali.cz

**Jazyková korektura:**

Mgr. Alena Sýkorová

**Tisk:**

Tiskárna Didot, spol. s r.o.  
www.tiskarna-didot.cz

**Reg. č.:** MK ČR E 18254  
ISSN 1803-3830

**Redakční uzávěrka pro č. 2/12:**

19. 3. 2012

**Příští číslo vyjde:**

23. 4. 2012

Za obsah dodaných textů odpovídají  
autoři

© Veterinární a farmaceutická  
univerzita Brno





# Modernizace Pavilonu patobiologie zahájena

Rok 2012 se stane významným pro Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno v její další stavební modernizaci, a to zásadní rekonstrukcí budovy č. 33, která bude přeměna na Pavilon patobiologie.

Stavebním záměrem, označeným jako Centrum diagnostiky zoonóz, je rekonstruovat a modernizovat budovu č. 33 ve smyslu vytvoření moderního funkčního celku zahrnujícího provoz patobiologie, tzn. zejména provoz patologické, bakteriologické, virologické, imunologické, molekulárně biologické a genetické, parazitologické a epizootologické. Cílem je vytvořit komplex představující výzkumné centrum v oblasti infekčních nemocí zvířat, moderní pedagogické zázemí pro pregraduální výuku studentů, pro zpracovávání bakalářských, diplomových a odborných prací a dále pro činnost studentů v doktorských studijních programech a pro zpracovávání disertačních prací, a dále vytvořit exce-



■ Vizualizace modernizovaného Pavilonu patobiologie



lentní pracoviště pro odbornou veterinární činnost v oblasti infekčních chorob zvířat zaměřené na diagnostiku nemocí řazených jak mezi velmi nebezpečné nákazy, tak také mezi nebezpečné nákazy i další infekční onemocnění zvířat.

V novém Pavilonu patobiologie bude sídlit Ústav infekčních chorob a mikrobiologie a Ústav patologie a parazitologie, přičemž parazitologické pracoviště sídlící dnes v budově č. 32 se po dostavbě přesune právě do tohoto modernizovaného pavilonu.

Architektonické řešení respektuje dosavadní ráz objektu, počítá však s navýše-

ním rekonstruované části budovy o jedno patro, kdy dojde k částečnému zarovnání rekonstruované části budovy s částí rekonstruací nedotčenou. Vstup do budovy bude zachován z nádvoří před aulou, který bude sloužit zejména pro studenty, akademické pracovníky a zaměstnance v pavilonu, bude zachován také hospodářský vjezd do dvora, který bude pouze modernizován a bude sloužit zejména pro příjem kadaverů, nově pak bude vytvořen samostatný vstup pro příjem vzorků do diagnostických laboratoří. Z jižní části budovy bude doplněna budova novým vstupem pro ústav parazi-





tologie, který bude nezávislý na ostatních přístupech do budovy.

Rekonstrukce a modernizace Pavilonu patobiologie je součástí projektu VaVpI Centrum diagnostiky zoonóz a bude hrazena z prostředků Evropské unie o celkové výši 99,8 mil. Kč.

Uskutečnění tohoto významného stavebního záměru rozšíří možnosti univerzity v oblasti vzdělávání studentů, excelentního výzkumu i odborné veterinární činnosti zaměřené na infekční nemoci zvířat.

■ text: **Vladimír Večerek**



# Kolektivní smlouva na období let 2012 až 2013 uzavřena

Koncem roku 2011 vypršela platnost Kolektivní smlouvy a zájmem Veterinární a farmaceutické univerzity Brno jako zaměstnavatele a odborových organizací na univerzitě, tj. Odborové organizace vysokoškolských pracovníků, Odborové organizace nepedagogických pracovníků a Základní organizace Vysokoškolského odborového svazu při VFU Brno, Základní organizace Odborového svazu nepedagogických pracovníků školství ČR při VFU Brno a Základní odborové organizace Vysokoškolského odborového svazu 1618 při Fakultě veterinárního lékařství VFU Brno, bylo uzavřít novou kolektivní smlouvu na období let 2012 až 2013. Podkladem pro jednání mezi zaměstnavatelem a odborovými organizacemi byla dosavadní kolektivní smlouva, v níž z pohledu odborových organizací jsou pro zaměstnance sjednány určitá zvýhodnění nad rámec zákoníku práce, současně však z pohledu zaměstnavatele jsou na úrovni přijatelné z pohledu současných možností Veterinární a farmaceutické



■ A je podepsáno! Zleva sedící – V. Večerek, J. Derka, J. Taus, L. Pavlata

ké univerzity Brno. Po jednáních se všemi odborovými organizacemi bylo dosaženo dohody na původním znění, a tak dne 20. 12. 2011 byla Kolektivní smlouva mezi odborovými organizacemi na VFU Brno

a Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno podepsána.

■ text: **Vladimír Večerek**  
foto: Alena Sýkorová

## Konference IGA 2011



■ P. Babula prezentuje výsledky projektu Role zinku v mitochondriální dysfunkci a apoptóze



■ Konference IGA na FVHE

Nárůst nových vědeckých informací a poznatků je nebývalý a nemalou měrou k tomu přispívají veterináři a farmaceuti z VFU Brno. Mladí vědci z Veterinární a farmaceutické univerzity Brno představili ve středu 14. prosince výsledky řešení podaných projektů Interní grantové agentury VFU Brno. Finanční zázemí pro specifický vysokoškolský výzkum zajistilo MŠMT ČR – v roce 2011 poskytlo VFU Brno 10 848 000 Kč.

Na projekty bylo přiděleno podle fakult:

FVL	3 647 000 Kč
FVHE	4 244 000 Kč
FaF	2 337 000 Kč
<b>Celkem</b>	<b>10 228 000 Kč</b>

14. prosince bylo na všech třech fakultách už od rána rušno. Na FVL bylo představeno 16 projektů, na FVHE 20 a na FaF bylo odprezentováno 13 projektů. Všechny výsledky byly opublikovány

ve Sborníku z konference Interní grantové agentury VFU Brno.

O úspěšném ukončení projektu rozhodla Komise IGA na základě obhajob na konferencích.

„Jsem velmi ráda, že naše fakulty byly v roce 2011 opět publikačně aktivní i v rámci specifického výzkumu. Je to přece jedna z cest, jak přivést k vědeckému bádání mladé kolegy, jak je naučit pracovat v kolektivech a zařadit je postupně do velkých vědeckých týmů, které jistě výsledky specifického výzkumu už dnes dále využijí,“ sdělila prorektorka pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy Miloslava Lopatářová.

Protokoly obhajob grantů IGA řešených v roce 2011 jsou od 16. ledna 2012 zveřejněny na univerzitním webu: [http://www.vfu.cz/univ\\_prac/vedaavyzkum/iga-vfu-brno/prijate-granty-2010.html](http://www.vfu.cz/univ_prac/vedaavyzkum/iga-vfu-brno/prijate-granty-2010.html)

■ text: **Alena Sýkorová**  
foto: autorka



## Předseda Správní rady VFU Brno

Na jednání Správní rady VFU Brno dne 6. 6. 2011 proběhla volba nového předsedy Správní rady VFU Brno, jednomyslně byl zvolen předsedou, ThDr. Ing. Lukáš Evžen Martinec, OSA.

ThDr. Ing. Lukáš Evžen Martinec, OSA, se narodil 1. 4. 1958 ve Zlíně. ZDŠ absolvoval v Luhačovicích,

poté Střední průmyslová škola stavební ve Zlíně. V roce 1982 ukončil Vysoké učení technické – Fakultu stavební v Brně. Následně jako absolvent techniky nastoupil na jeden rok na vojnu v Praze. Poté nastoupil do Technického a zkušebního ústavu Praha, pracoviště Ostrava. Poslední (druhé) zaměstnání bylo v ČSD Drahostav Bohumín. Již během prvního zaměstnání nemohl na vlastní žádost vycestovat do zahraničí, kde si domlouval tajně kněžské svěcení.

Lukáš Evžen Martinec absolvoval studium prvního cyklu teologických studií neveřejně – tajně, pod vedením Dr.



Zvěřiny, Dr. Mádra, Dr. Toboly a dalších teologů, neboť studium teologie po ukončení vysoké školy během socialismu bylo nemožné.

V roce 1988 byl tajně vysvěcen na kněze v Djakovu – město na území bývalé Jugoslávie.

V roce 1990 začal jmenovaný působit veřejně

v pastoraci na Valašsku. Po 18 měsících na přání generála augustiniánského řádu pokračoval Lukáš Evžen Martinec v teologických studiích v Římě na Papežské univerzitě Gregoriána, která ukončil v roce 1996 obhajobou doktorské práce: Spiritualita augustiniánského řádu pro laiky (Historie, principy a očekávání duchovní spolupráce mezi řeholníky a laiky, se zvláštním zřetel na Českou republiku).

V roce 1995 byl Evžen Martinec jmenován farářem starobrněnské farnosti v Brně (30. 000 obyvatel žijících ve farnosti) a současně v témže roce převorem starobrněnské kláštery. Od té doby je

činný výlučně v pastoraci. V roce 1997 byl Evžen Martinec benedikován 11. starobrněnským opatem a začal plnit všechny úkoly spojené s touto službou v řádu a v církvi. Od tohoto roku pracuje i v předsednictvu Konference vyšších mužských řeholí v ČR.

V roce 2002 byl iniciátorem výstavy: „Genius genetiky: Oslava Gregora Mendela vědou a uměním“, dále je autorem informačního CD, zachycující historii a současnost starobrněnského opatství, jež se jmenuje: „My, starobrněnský augustiniáni“ (2003). V roce 2004 byl spoluzakladatelem Mendelova muzea v Brně a spoluautorem informační publikace K jeho výročí – Gregor Johann Mendel (1822–1884).

V roce 1999 byl Lukáš Evžen Martinec jmenován do Správní rady Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně, v současnosti je předsedou Správní rady Masarykovy univerzity v Brně a členem Správní rady JAMU a Vědecké rady na VUT Fakulta architektury.

■ text: redakce

## Nový předseda AS VFU Brno

Dne 17. 10. 2011 byl na ustavujícím zasedání zvolen předsedou Akademického senátu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na následující tříleté funkční období doc. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D., Dip. ECBHM.

Vystudoval magisterský studijní program Veterinární lékařství na Fakultě veterinárního lékařství VFU Brno (1989–1995). Doktorský studijní program absolvoval v oboru Choroby přežvýkavců, ve kterém také obhájil disertační práci „Karencelenu u skotu – rozpracování systému diagnostiky terapie a prevence“. Od roku 2005 je docentem v oboru Choroby hospodářských zvířat a od roku 2007 European Veterinary Specialist in Bovine



Health Management (Dip. ECBHM) v rámci European College of Bovine Health Management.

Od roku 2000 vykonával 2 funkční období proděkana FVL pro studijní záležitosti. V období let 2006–2010 byl děkanem FVL.

Působil nebo působí jako člen vědeckých rad,

současně je delegátem v Radě vysokých škol.

Na Klinice chorob přežvýkavců zabezpečuje doc. Pavlata výuku disciplín z oblasti chorob přežvýkavců a produkční a preventivní medicíny přežvýkavců. Od roku 2001 byl zástupcem přednosty kliniky a vedoucím oddělení vnitřních chorob a od roku 2009 do konce roku 2010 přednostou kliniky, nyní po reorganizaci

fakultních pracovišť pracuje jako docent na Klinice chorob přežvýkavců a prasat. Působí jako člen České buiatrické společnosti a International Goat Association. Docent Pavlata je školitelem úspěšně obhájených odborných prací a školitelem studentů DSP. Je hlavním koordinátorem projektu Operačního programu EU Vzdělávání pro konkurenceschopnost na téma „Multimediální databáze případových studií a jejich prezentace ve výuce veterinárního lékařství“. Je autor nebo spoluautor řady vědeckých a odborných publikací.

V letech 1997 – 2000 byl doc. Pavlata předsedou Akademického senátu FVL VFU Brno, v letech 1999 – 2000 členem předsednictva Akademického senátu VFU Brno. Nyní je předsedou AS VFU Brno.

■ text: redakce

# Profesorská řízení na univerzitě v roce 2011

## Prof. MVDr. David Modrý, Ph.D.

Narozen 7. 5. 1969 v Ústí nad Labem, studium na VFU Brno s přiznáním titulu MVDr. ukončil v roce 1993, disertační práci obhájil a titul Ph.D. získal v roce 2009 na FVL. V roce 2005 obhájil na FVL VFU Brno habilitační práci s názvem „Parazitictví prvoci podřádu Eimeriorina na přelomu tisíciletí: Letmý pohled do Pandořiny skříňky“ v oboru Veterinární mikrobiologie, parazitologie a imunologie. Profesorem byl jmenován prezidentem republiky dne 16. 6. 2011 pro obor Veterinární mikrobiologie, parazitologie a imunologie. V oblasti univerzitní výuky prof. Modrý působí již 15 let, je garantem několika předmětů a členem oborové rady DSP Veterinární parazitologie. Ve vědecké a odborné činnosti se zaměřuje na studium diverzity a hostitelské specifity parazitů domácích a volně žijících zvířat, především v tropických oblastech. Dále je řešitelem či spoluřešitelem grantových projektů GAČR, projektu CEITEC a dvou projektů OP VK. Klíčovou řešenou problematikou jsou infekční onemocnění lidopů, v rámci projektu OPVK 2.3 se podařilo v roce 2012 sestavit přímo na VFU mezinárodní tým studující virové, bakteriální a parazitární onemocnění primátů.



Prof. Modrý se řadu let věnuje základnímu i aplikovanému výzkumu v tropické Africe a na Blízkém východě s cílem zapojit české akademické instituce nejen do výzkumu, ale i do projektů s humanitárním či rozvojovým obsahem. Za

rozvojové projekty v Keni obdržel v roce 2009 medaili ministerstva zahraničí ČR. V témže roce se jako spoluzakladatel podílel na vzniku nevládní organizace Veterináři bez hranic ČR a od roku 2010 je jejím ředitelem.

## Prof. RNDr. Jarmila Vinšová, CSc.

Narozena 17. 3. 1951 v Hradci Králové, absolvovala studium farmacie na Farmaceutické fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové v letech 1969–1974. V roce 1976 obhájila rigorózní práci „Syntéza potenciálních antituberkulotik a antimykotik ze skupiny sirných derivátů pyridinu“ a získala titul RNDr. V r. 1984 obhájila disertační práci a získala titul CSc. Habilitovala se v oboru bioorganické chemie v r. 1997 obhájením práce „Studium vztahů mezi chemickou a biologickou aktivitou některých heterocyklických sloučenin“. V roce 2011 byla jmenována profesorkou farmaceutické chemie.

Po celou dobu svého působení na královéhradecké farmaceutické fakultě je zapojena do výuky organické a bioorganické chemie všech forem pregraduálního i postgraduálního studia, v českém i anglickém jazyce. Je garantem magisterského studia farmacie, členkou obo-



rové rady studijního oboru Bioorganická chemie (UK v Praze, Farmaceutická

fakulta v HK), členkou oborové rady Chemie přírodních látek na VŠCHT



Praha, předsedkyní rigorózní komise pro obor Organická a bioorganická chemie. V roce 2009 byla zvolena druhou místopředsedkyní hlavního výboru České chemické společnosti. Jako členka vědeckého výboru Joint Meeting on Medicinal Chemistry přispěla ke členství České a Slovenské republiky v této mezinárodní společnosti a tím i k zapojení do evropské koordinace přípravy „Paul Ehrlich EuroMed-PhD network“ ve farmaceutické chemii, jehož je koordinátorkou. V programu ERASMUS má na starosti

zahraniční studenty, přijíždějící na farmaceutickou fakultu. V rámci svých odborných aktivit zastupovala či zastupuje fakultu v komisích různých grantových agentur jako předsedkyně, místopředsedkyně či členka komisí.

Ve výzkumné činnosti úzce spolupracuje s Ústavem chemických léčiv Farmaceutické fakulty VFU Brno, navázala spolupráci s několika evropskými pracovišti (Slovensko, Maďarsko, Belgie, Irsko), s USA a Indií. Tato spolupráce vyústila mnoha společnými publikace-

mi a vědeckými granty. Hlavní oblastí zájmu je v současné době velmi aktuální problematika multilékové rezistence, především v oblasti antibakteriální aktivity. Soustřeďuje se na modelování a syntézu nových potenciálně účinných antibakteriálních látek z oblasti antimykobakteriálních a antifungálních aktivit, modelaci vhodných prodrug forem, nosiče účinných molekul. Je řešitelkou a autorkou celé řady grantových projektů financovaných českými i mezinárodními grantovými agenturami.

### Prof. RNDr. Jiří Klimeš, CSc.

Narozen 1. 4. 1950 v Ráječku u Blanska. Studium na Farmaceutické fakultě Univerzity Karlovy v oboru Farmacie ukončil v roce 1975. Titul RNDr. získán v roce 1976, tématem rigorózní práce byla syntéza 2,5-piperazindionů jako potenciálních antivirotik. Výsledky práce byly převzaty jako součást patentu. Titul CSc. získán v r. 1982 v oboru Farmaceutické chemie, předmětem disertační práce byla stabilitní studie antibakteriálních sulfonamidů s využitím HPLC. Problematika byla řešena ve spolupráci s farmaceutickým podnikem Chemofarma, Ústí nad Labem.

Vědecko-pedagogický titul docent v oboru Farmaceutické chemie získal 15. 12. 1988 na Univerzitě Karlově v Praze a 26. 1. 2010 na Veterinární a farmaceutické univerzitě v Brně.

Habilitační práce byla věnována problematice farmaceuticko-analytických a bioanalytických studií léčiv s využitím kapalinové chromatografie. Profesorské řízení absolvoval na Veterinární a farmaceutické univerzitě v Brně. Profesorem byl jmenován prezidentem republiky dne 24. června 2011 pro obor Farmaceutická chemie.

Na Farmaceutické fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové působí od roku 1979, od roku 2002 jako vedoucí Katedry farmaceutické chemie a kontroly léčiv.

Prof. Klimeš dlouhodobě spolupracuje s Ústavem chemických léčiv Farmaceutické fakulty VFU Brno. Je dlouholetým členem Oborové rady doktorského studijního programu Farmaceutická chemie.

Hlavní oblastí jeho vědecko-výzkumné činnosti jsou farmaceuticko-analytické studie léčiv s využitím chroma-



tografických metod se zaměřením na stabilitní studie léčiv, vývoj a validace analytických metod pro výzkum a vývoj nových léčiv, včetně jejich bioanalytického hodnocení. Hlavní řešitel a spoluřešitel 15 projektů (Výzkumné záměry, Rozvojové projekty, grantové projekty MPO, SPTR, GAUK, FRVŠ), autor nebo spoluautor 93 původních experimentálních prací (65 prací ve vědeckých časopisech s IF), 4 patentů, řady odborných referátů a posterů na vědeckých konferencích. Citace prací dle WOS bez autotitací –213.

Přednášení a zkoušení předmětu Kontrola léčiv, předseda státní zkušební komise, koncepční příprava a výuka předmětu Monitorování lékových hladin. Hlavní autor 6 vysokoškolských učebních textů z farmaceutické analýzy/kontroly léčiv, hlavní autor monografie Kontrolně-

analytické hodnocení léčiv lékopisnými metodami, Nucleus, 2011.

V postgraduální výuce je dlouholetým předsedou Oborové rady doktorského studijního programu Farmaceutická analýza, byl a je školitelem celkem 13 doktorandů, z nichž 8 již DSP úspěšně dokončilo.

Je dlouholetým předsedou sekce Farmaceutické kontroly a bioanalytiky České farmaceutické společnosti. Členem zkušební komise při Ministerstvu zdravotnictví ČR pro aprobační zkoušky cizinců v oblasti farmacie. Od roku 2010 je předseda akreditační komise MZČR pro specializační vzdělávání farmaceutů v oboru Farmaceutická kontrola.

Osobní zájmy – především rybaření, dále plavání, lyžování, divadlo, literatura.

# Habilitační řízení na univerzitě v roce 2011

## Doc. MVDr. Helena Modrá, Ph.D.

Narozena 20. 6. 1969 v Brně, studium oboru Všeobecné veterinární lékařství na VFU Brno ukončila v roce 1995.



Doktorskou disertační práci v oboru Veterinární farmakologie a toxikologie a titul Ph.D. získala v roce 2000. V roce 2011 úspěšně obhájila na VFU Brno habilitační práci „Vliv vybraných pesticidů na ryby“ a s účinností od 9. května 2011 byla rektorem VFU Brno jmenována docentkou pro obor Veřejné veterinární lékařství a toxikologie. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 1996, v současné době se podílí na výuce Toxikologie a je garantem předmětu Toxikologie potravin. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace zaměřena především na studium účinků pesticidů a dalších environmentálních kontaminantů na organismus obojživelníků a ryb.

## Doc. MVDr. Barbora Bezděková, Ph.D., Dipl.ECEIM

Narozena 26. 4. 1977 v Praze, studium na Fakultě veterinárního lékařství Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, obor všeobecné veterinární lékař-



ství ukončila v roce 2002. Doktorskou disertační práci obhájila a titul Ph.D. získala v roce 2005 na Klinice chorob koní FVL VFU Brno v oboru „Choroby koní“.

V roce 2011 úspěšně obhájila na VFU Brno habilitační práci „Prevalence, risk factors, localisation of lesions, complications and the role of *Helicobacter* sp. in Equine Gastric Ulcer Syndrome“ a s účinností od 26.9.2011 byla rektorem VFU Brno jmenována docentkou pro obor Choroby zvířat zájmových chovů. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 2002, v současné době se podílí na přednáškové, výukové a klinické činnosti Kliniky chorob koní. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace v oblasti zaměřena především na interní medicínu koní a neonatologii. Po absolvování interní rezidentury jí byl v roce 2011 udělen titul European Specialist in Equine Internal Medicine (Diplomate of European College of Equine Internal Medicine).

## Doc. MVDr. Eva Urbanová Skřivanová, Ph.D.

Narozena 12. 1. 1978 ve Slaném, studium na VFU, FVHE ukončila v roce 2002. Doktorskou disertační práci „Účinky



mastných kyselin na enteropathogenní bakterie trávicího traktu hospodářských zvířat“ obhájila a titul Ph.D. získala v roce 2005 na VFU, FVHE v oboru Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilii. V roce 2011 úspěšně obhájila na VFU Brno habilitační práci „Antibakteriální účinky mastných kyselin a jejich využití v prevenci gastrointestinálních infekcí v chovech hospodářských zvířat“ a s účinností od 28. listopadu byla rektorem VFU Brno jmenována docentkou pro obor Výživa, zootechnika a zoonhygienu. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 2002. Je rovněž zapojena do výuky na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je

v rámci své specializace v oblasti zaměřena především na výzkum v oblasti fyziologie výživy hospodářských zvířat. Hlavní oblastí výzkumu je studium antibakteriálních účinků přírodních látek, jejichž použití ve výživě zvířat slouží jako prevence výskytu enteritid, zejména u mláďat po odstavu. Výzkumná činnost zahrnuje nejen oblast in vitro experimentů, ale i pokusy na zvířatech, včetně experimentálních infekcí. Podílí se také na výzkumné činnosti související se studiem vlivu antioxidantů na kvalitu a bezpečnost živočišných produktů a rovněž je zapojena do výzkumu v oblasti studia metabolismu cholesterolu. Na tématu pracuje jako vědecká pracovníce Výzkumného ústavu živočišné výroby v Praze-Uhřetěvesi.

## Doc. MVDr. Ladislav Novotný, Ph.D.

Narozen 6.8.1976 v Hradci Králové, studium na Fakultě veterinární hygieny a ekologie ukončil v roce 2001 a na Fakultě veterinárního lékařství v roce 2005. Doktorskou disertační práci ob-



hájil a titul Ph.D. získal v roce 2004 na Fakultě veterinárního lékařství v oboru Patologická morfologie a fyziologie. V roce 2011 úspěšně obhájil na VFU Brno habilitační práci „Působení inhibitorů a reaktivátorů acetylcholinesterasy na tkáň potkana, morčete a psa“ a s účinností od 26.9.2011 byl rektorem VFU Brno jmenován docentem pro obor Normální a patologická morfologie. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 2001, v současné době se podílí na výuce patologické morfologie v pregraduálním i postgraduálním studiu veterinárních fakult VFU. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace v oblasti patologie zaměřen především



na morfologické změny po působení toxických látek, diagnostickou patologií u psů a koček a také na patologii ryb. V rámci výzkumných aktivit spolupracuje doc. Novotný s Fakultou vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové, Lékařskou fakultou Univerzity Karlovy v Hradci Králové a také s Oddělením rybářství a hydrobiologie Agronomické fakulty Mendelovy Univerzity v Brně.

### Doc. MVDr. Eva Bártová, Ph.D.

Narozena 14.10.1974 v Pelhřimově, studium na VFU Brno, obor Veterinární hygiena a ekologie ukončila v roce 1999.



Doktorskou disertační práci „Využití metod molekulární biologie v diagnostice toxoplazmózy a při studiu polymorfismu terénních izolátů *Toxoplasma gondii*“ obhájila a titul Ph.D. získala v roce 2003 na VFU Brno v oboru Infekční choroby, epizootologie a zoohygiena. V roce 2011 úspěšně obhájila na VFU Brno habilitační práci „Toxoplazmóza a neosporóza zvířat v České republice – séroprevalenční studie“ a s účinností od 7. února 2011 byla rektorem VFU Brno jmenována docentem pro obor Veterinární ekologie a choroby volně žijících zvířat.

Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 2001. V současné době se podílí na zajišťování výuky předmětu Biologie a genetika pro studenty FVHE a FVL VFU Brno. Je garantem předmětu Biologie a genetika pro studenty kombinované formy studia FVHE a garantem předmětu Biology and genetics pro studenty FVL a FVHE v anglickém studijním programu. Je zapojena do řešení Operačního programu „Inovace výuky v oblasti ochrany a welfare zvířat“ a vytvořila multimediální pomůcku pro praktickou výuku Biologie a genetiky (v české i anglické verzi) v rámci řešení projektu FRVŠ.

Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace zamě-

řena především na studium toxoplazmózy a neosporózy u různých skupin zvířat (domácí, volně žijící a zoo zvířata). Při studiu parazitů *Toxoplasma gondii* a *Neospora caninum* využívá experimentální infekce, metody molekulární biologie a v poslední době především sérologické reakce. Řada významných publikací z posledních let (2005-2011) vznikla v rámci řešení výzkumného zájmu MSM621571240, jehož byla autorka spoluřešitelkou. Navázala spolupráci s italskou univerzitou v Naples.

Od února 2011 je hlavní redaktorkou Redakční rady Acta Veterinaria Brno. Dále je členem redakční rady ISRN Veterinary Science, členem akademického senátu FVHE a webmasterem FVHE. Od roku 2008 se podílí na organizování Konference studentské vědecké a odborné činnosti.

### Doc. Ing. PharmDr. Radka Opatřilová, Ph.D.

Narozena 12. 8. 1974 v Ivančicích, studium na Farmaceutické fakultě VFU, obor Farmacie ukončila v roce 1997. Studium na Fakultě chemické VUT, obor Chemie a technologie ochrany životního prostředí ukončila v roce 2007. Doktorskou



disertační práci obhájila a titul Ph.D. získala v roce 2002 na Farmaceutické fakultě v oboru Farmaceutická chemie. V roce 2011 úspěšně obhájila na VFU Brno habilitační práci „Analytické hodnocení biologicky aktivních látek“ a s účinností od května 2011 byla rektorem VFU Brno jmenována docentkou pro obor Farmaceutická chemie. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 1997. V současné době se podílí na výuce analyticky orientovaných disciplín na Farmaceutické fakultě. Je garantem povinného předmětu Analýza léčiv a povinně volitelného předmětu Vybrané metody kontroly jakosti léčiv v českém i anglickém

studijním programu. Od roku 2006 působí jako proděkan pro pedagogickou činnost FaF. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace v oblasti zaměřena především na farmaceutickou instrumentální analýzu strukturně odlišných látek. Pomocí chemických metod *in vitro* hodnocení biologických vlastností látek, např. prostup léčiva kůží, kinetiku odbourávání léčiva v organismu, na sledování analytických parametrů léčiv a potenciálních léčiv, hodnocení ekotoxicity léčiv a také na hodnocení léčivých přípravků.

### Doc. Ing. Jozef Sokol, CSc.

Narozený 15. srpna 1957 v Šapinci, okr. Svidník. Studium na Chemickotechnologické fakultě Slovenské vy-



soké školy technické v Bratislavě ukončil roku 1981. Vědeckou hodnost kandidáta věd – CSc. získal též na Chemickotechnologické fakultě SVŠT v Bratislavě v roce 1996 v oboru Analytická chemie na téma „Analýza reziduí léčiv v potravinách živočišného původu – stanovení hladin antibiotik“.

Působí na Univerzitě veterinárního lékařství a farmacie v Košicích na Ústavu farmaceutické chemie. Hlavní oblastí jeho práce je analýza léčiv a chemických kontaminantů metodami kapalinové a plynové chromatografie. V roce 2011 úspěšně obhájil habilitační práci na Farmaceutické fakultě VFU Brno na téma „Analýza reziduí antibiotik metodou kapalinové chromatografie“ a s účinností od 9. května 2011 byl rektorem Veterinární a farmaceutické univerzity Brno jmenován docentem v oboru Farmaceutická chemie. Na UVLF v Košicích, kde působí, se podílel na zavádění chemických disciplín ve studijním oboru Farmacie. V současné době je garantem předmětu Analytická chemie a podílí se na výuce předmětu Analýza léčiv.

# Nový projekt OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost na univerzitě

**Molekulární biologie jako nástroj integrace biomedicínských disciplín na VFU Brno**  
**č. CZ.1.07/2.3.00/30.0014**

Od 2. ledna se začal na VFU řešit nový projekt OP VK v hodnotě 10 milionů Kč. Jeho podstatou je financování pobytu 5 postdoktorandů po dobu 30 měsíců. Jako základní sjednocující téma, použitelné pro všechny tři fakulty, byla zvolena molekulární biologie. O místa postdoků se mohou ucházet absolventi doktorského studijního programu z České republiky i ze zahraničí, kteří získali titul Ph.D. nebo obdobný po 28. březnu 2008. Cílem je tedy podpořit čerstvé absolventy a umožnit jim zařazení do výzkumných týmů. Nejméně polovina postdoků (v našem případě alespoň tři) by měli být absolventy DSP na jiné než naší univerzitě. S ohledem na základní téma tedy mají šanci i absolventi přírodovědeckých fakult. Inzerát vyšel v denním tisku 10.1.2012.

Odborná komise jmenovaná rektorem vybere z uchazečů pět nejlepších, hlavně na základě jejich dosavadní publikační ak-



tivity. Všichni pak budou po dobu řešení projektu zařazeni jako akademičtí pracovníci. Jejich výzkumnou činnost budou řídit zkušení učitelé univerzity, mentoři. Dva z postdoků budou pracovat na FVL pod vedením prof. Celera a prof. Modrého, dva na FVHE pod vedením prof. Literáka a jeden na FaF pod vedením Dr. Šmejkal. Povinnou součástí jejich působení je i tříměsíční stáž na předem schválených zahraničních pracovištích (Německo, Itálie a USA). Získané poznatky, zkušenosti a dovednosti mají šířit mezi studenty i mezi svými kolegy. Projekt může být dobrým příspěvkem k výzkumným aktivitám fakult a k rozvoji jejich zahraničních kontaktů.

Po formální stránce projekt patří k těm méně náročným, protože v něm nejsou zahrnuty žádné nákupy materiálu, přístrojů nebo služeb a tudíž ani složitá výběrová řízení, podléhá však stejné byrokracii jako ostatní projekty OP VK. V žádosti jsme např. uvedli, že postdokové získají na zahraničních pracovištích nové podněty pro svoji další vědeckou práci. Oponent nám snížil v této části bodové hodnocení, protože jsme neuvedli počet získaných podnětů. Je vidět, že si budeme muset osvojit specifickou logiku a že se máme ještě hodně co učit.

■ text: **Milan Žemlička**, manažer projektu  
 foto: Alena Sýkorová



■ Děkan FaF M. Žemlička představuje projekt



# Projekty OP VK realizované na VFU Brno

Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OP VK) nabízí možnost získat finance na projekty podporující inovace ve výuce a studijních programech, vzdělávání pracovníků nebo mezinárodní spolupráci. Prostřednictvím tohoto operačního programu rozděljuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy přes 2 miliardy € z Evropského sociálního fondu.

- Klinická a komparativní morfologie – výukové modely konsolidující preklinické a klinické obory
- Kreativní přístupy ve výuce fyziologie – integrované (motivační) vzdělávací moduly
- Internacionalizace výuky veterinární medicíny jako cesta na evropský trh práce

tické univerzity Brno v endoskopických vyšetřovacích technikách a endoskopicky asistované miniinvazivní chirurgii s využitím nových materiálů

- Inovativní systém přípravy pracovníků ve výzkumu a vývoji
- Rozvoj vědeckého týmu a laboratoře pro infekční onemocnění společná člověku a lidoopům



■ Projektový den ve velké zasedací místnosti rektorátu

VFU Brno v současném programovacím období 2007–2013 realizuje 18 projektů z tohoto operačního programu. Celkové přidělené dotace tak dosahují 261 milionů Kč. Nejvíce projektů se realizuje v oblasti 2.2 Vysokoškolské vzdělávání, kde je podpořeno 10 projektů. 5 projektů spadá do oblasti podpory 2.3 Lidské zdroje ve výzkumu a vývoji. Třemi projekty se VFU Brno zapojila do oblasti 2.4 Partnerství a sítě.

## Přehled projektů (názyvy):

- Multimediální databáze případových studií a jejich prezentace ve výuce veterinárního lékařství
- Inovace výuky v oblasti ochrany a welfare zvířat
- Zkvalitnění praxe studentů farmacie
- Inovace výuky veterinárních studijních programů v oblasti bezpečnosti potravin

Oblast podpory	dotace v Kč	počet projektů
2.2 Vysokoškolské vzdělávání	183 232 295,26	10
2.3 Lidské zdroje ve VaV	55 979 597,83	5
2.4 Partnerství a sítě	21 931 205,50	3
<b>Celkem</b>	<b>261 143 098,59</b>	<b>18</b>

- Inovace studijního programu farmacie v souladu s potřebami trhu práce
- Inovace bakalářského a navazujícího magisterského studijního programu v oboru Bezpečnost a kvalita potravin
- Zvyšování pedagogických, manažerských a odborných dovedností pracovníků VFU
- Od fyziologie k medicíně – integrace vědy, výzkumu, odborného vzdělávání a praxe
- Vzdělávání pracovníků VaV Masarykovy univerzity a Veterinární a farmaceu-

- Molekulární biologie jako nástroj integrace biomedicinských disciplín na VFU Brno
- Posílení finanční udržitelnosti výzkumu na VFU Brno zavedení metodiky úplných nákladů
- Podpora mezinárodní spolupráce – multidisciplinární témata ve vědách o živé a neživé přírodě (COOPELIA)
- MENDELU Networking

■ text: **Leona Sapíková**  
foto: Alena Sykorová

# EAEVE a působení zástupců VFU Brno

Cílem European Association of Establishments for Veterinary Education (EAEVE) je harmonizovat veterinární vzdělávání na základě Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací. Tato směrnice se vztahuje na každého státního příslušníka členského státu, který chce vykonávat re-

posouzení zpracovaných komisí expertů a obsažených v evaluačních zprávách. Velmi důležitým článkem ve struktuře EAEVE je CIQA (The Committee of Internal Quality Assessment), což je tříčlenný výbor pro kontrolu vnitřní kvality, který nastavuje pravidla celého evaluačního procesu.

Brno, a to již od roku 1991. V tomto období významně přispěl nejprve k aktivnímu zapojení VFU Brno do činnosti EAEVE a následně k přijetí FVL jako pozorovatele a po té plnohodnotného člena EAEVE zejména prof. Hořín. V roce 1995 pak prof. Večerek přispěl k přijetí druhé fakulty VFU Brno, a to FVHE jako pozorovatele a o rok později pak jako plnohodnotného člena EAEVE. Prof. Hořín byl zvolen v roce 1997 na období 2 let členem ExCom EAEVE a 10 let také působil v ECOVE EAEVE.

V současné době je zastoupení VFU Brno v EAEVE velmi významné. Prof. Hořín je nyní na pozici člena CIQA EAEVE. Je také členem komise EAEVE pro tvorbu nových standardních procedur (SOP). Působí také ve funkci předsedy evaluačních týmů hodnotících kvalitu veterinárního vzdělávání na jednotlivých veterinárních fakultách. VFU Brno má po dlouhé době také opět zástupce v ExCom EAEVE, a to prof. Nečas,



■ Prof. Nečas a prof. Hořín na jednání EAEVE

gulované povolání (patří sem i povolání veterinárního lékaře) včetně svobodných povolání, v jiném státě, než ve kterém získal svou odbornou kvalifikaci, buď jako osoba samostatně výdělečně činná, nebo jako zaměstnanec. V evropském prostoru s existující mobilitou pracovních sil musí být zajištěno, že veterinární lékař získal své vzdělání na fakultě či univerzitě s odpovídající kvalitou vzdělávání, tzn. dosažené vzdělání veterinárního lékaře musí být v souladu s výše uvedenou směrnicí. Systém vzdělávání veterinárních lékařů, vypracovaný EAEVE je analogický systému fungujícímu v USA – akreditace pod garancí AVMA.

Nejvyšším orgánem EAEVE je plenární zasedání (General Assembly), výkonným orgánem je Executive Committee (ExCom), předsednictvo této organizace, které řídí její činnost. Dalším významným orgánem je ECOVE (The European Committee on Veterinary Education), jenž rozhoduje spolu s FVE (Federation of Veterinarians of Europe) o výsledcích evaluace veterinárních fakult na základě

V rámci evaluace veterinární fakulty je hodnocen nejen obsah, ale i kvalita praktické a teoretické výuky veterinární medicíny na základě Standard Operating Procedures (SOP). V současné době je systém hodnocení orientován na procesy úrovně akreditace, čemuž odpovídá i jeho dvoustupňový charakter (Stage I, Stage II).

Zásadní odlišností od všech ostatních evaluací jiných nevěterinárních vysokých škol v Evropě je explicitní expertní vyjádření o tom, že kvalita veterinárního vzdělávání na příslušné škole odpovídá směrnicí EU a standardům dohodnutým všemi členy EAEVE a FVE. Ostatní systémy evaluace kladou důraz spíše na management (na úrovni univerzit) nebo na úroveň fakult a na formální parametry curricula, výzkumu a dalších akademických činností. V této souvislosti EAEVE vede jednání s ENQA (European Association for Quality Assurance in Higher Education) tak, aby byla evaluace a akreditace veterinárních fakult prováděná EAEVE zahrnuta také do systému ENQA.

Na činnosti EAEVE se prostřednictvím svých zástupců aktivně podílí i VFU



■ Prof. Hořín členem evaluačního týmu v Jeruzalémě

Brno, který byl do tohoto orgánu EAEVE zvolen v roce 2010. Prof. Nečas je současně také členem komise expertů, kteří jsou vysíláni k provádění evaluací jednotlivých veterinárních fakult Evropy.

Toto exkluzivní zastoupení VFU Brno v řídicích orgánech EAEVE je významným mezinárodním oceněním VFU Brno. Prostřednictvím tohoto zastoupení má VFU Brno jedinečnou možnost účastnit se procesu rozvoje veterinárního vzdělávání v Evropě a současně má možnost uplatňovat středoevropské zkušenosti týkající se veterinárního vzdělávání v rámci celé Evropy, což je pro univerzitu významné i z pohledu blízkící se evaluace jejich veterinárních fakult.

■ text: redakce  
foto: archiv redakce



# Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců se stala partnerem Veterinární univerzity v Sydney

Cestování a prezentace našich vědeckých pracovníků a jejich práce se vyplácí. Kvalita výuky studentů veterinárního lékařství na Klinice chorob ptáků, plazů a drobných savců oslovila i kolegy protinožce. Vloni v říjnu navštívil kvůli konferenci a workshopu přednosta obou klinik malých zvířat, prof. Zdeněk Knotek, Austrálii. Při této příležitosti odpřednášel na tamní Veterinární univerzitě v Sydney příspěvek o výuce exotické medicíny v Evropě, především však na VFU Brno a ve Vídni. Jeho přednáška sklídila ovoce. Kolegové z australské univerzity zařadili VFU Brno do prestižního mezinárodního programu Intership Program 2012.

Co to znamená? Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců (KCHPPDS) byla oficiálně uznána jako spolupracující partner, na jehož pracovišti se dá realizovat praktická výuka, která je brána a hodnocena jako součást studia. Australské stu-

denti tak mohou praxi v exotické medicíně absolvovat buď přímo v Austrálii, nebo si mohou zaletět do Brna.

V předchozích letech už KCHPPDS navštívili dva australské studenty, v rámci Intership Programu se k nám příští rok chystá třetí studentka veterinární medicíny.

„Cílem tohoto programu je každodenní praktická výuka na klinice, účastníci budou pomáhat na operačním sále, při vyšetření,“ vysvětluje Z. Knotek.

A budou moci někdy naši studenti letět na zahraniční stáž naopak do Sydney?

„Do budoucna snad ano, jsem optimista,“ dodává Z. Knotek. „Nebude to však pro naše studenty snadné po finanční stránce. Každopádně nastartování směru spolupráce Austrálie – ČR je pozitivní. Aspoň se naši zahraniční kolegové přesvědčí, že nejsme žádný ‚zaostalý výchoď, kam nás mnohdy Západ mylně řadí, ale je tu naprosto srovnatelná úroveň a kvalita výuky.“



Certifikát o partnerství má prof. Z. Knotek pověšený na zdi ve své pracovně

■ text: **Alena Sýkorová**  
foto: autorka



■ Prof. Z. Knotek kontroluje hospitalizovanou chameleonku

# Prof. Petr Dvořák při zkoumání příčiny radioaktivity v mase divokých prasat

Naměřené hodnoty radioaktivity divočáků na Šumavě v posledních letech opakovaně překračují přípustné limity. Problematikou se dlouhodobě zabývá profesor Petr Dvořák z pracoviště radioizotopů Ústavu biochemie, chemie a biofyziky VFU Brno. Zjistil, že za to může jelenka obecná, podzemní houba, která je běžnou součástí jídelníčku divokých prasat.

**Pane profesore, jak jste se vůbec k tomuto výzkumu dostal? Požádal Vás někdo o spolupráci?**

S problémem jsem se poprvé setkal v roce 1997, kdy v podhůří Jeseníků v okolí Šumperka byly zcela nečekaně nalezeny kusy černé a spárkaté zvěře, jejichž maso několikanásobně překračovalo povolené limity kontaminace radiocesiem. V tehdejší době jsem byl vedoucím atestační práce na toto téma u pracovníka Státní veterinární správy právě z okresu Šumperk.

**Tušil jste dopředu, kde bude ta příčina, nebo jste zvažoval ještě další možnosti?**

V žádném případě. Původní předpoklad byl, že vlivem povodní došlo k vymývání radiocesie z půd ve vyšších nadmořských výškách a jeho následné kumulaci v potravním řetězci lovné zvěře. Později jsme sledovali dvě honitby v oblasti Bruntálu a Opavy. Ukázalo se, že žádná část standardního potravního řetězce divokých prasat neobsahovala takové aktivity radiocesie, aby to odpovídalo kontaminaci masa. Výjimkou byla jelenka obecná.

**Co je ta jelenka obecná vůbec zač? Jaké má vlastnosti vzhledem ke kontaminaci radionuklidy?**

Jelenka obecná *Elaphomyces granulatus* je houba, která roste těsně pod povrchem země. Má takovou schopnost kumulace radiocesie z půdy, že se jeho aktivita zvýší až 150 krát. To je zásadní rozdíl vůči ostatním houbám, které dokáží zvýšit koncentraci radiocesie maximálně 5krát (hřib hnědý). Jedná se zde o <sup>137</sup>Cs s fyzikálním poločasem přeměny 30 let, které pochází ze spadu po černobylské jaderné havárii.

**Patří jelenka obecná k celoroční stravě divočáků?**

Nejvyšší nálezy radioaktivity ve svalovině jsou v zimě a začátkem jara, kdy právě divo-



■ Prof. P. Dvořák v laboratoři při výzkumu

ká prasata mají nedostatek jiné vhodné potraviny a vyhledávají houby. Nadlimitní hodnoty mají především selata a menší prasata (lončáci), která se často loví a konzumují.

**Jak moc překračuje radioaktivita v mase divočáků povolené limity?**

Výjimečně i více než desetkrát nad povolený limit.

**Je to nebezpečné pro člověka?**

Radioaktivita v mase divokých prasat představuje onkogenní rizikový faktor, kdy je zapotřebí zohlednit množství konzumovaného masa. O riziku rakoviny můžeme u vysoce kontaminovaného masa hovořit v případě, že by ho někdo snědl více než 40 kilogramů za rok. Týká se zejména populační skupiny z řad myslivců. Vše samozřejmě záleží na dědičných predispozicích, imunitě jedince a případně dalších přítomných onkogenních faktorech (chemické látky, viry atd.).

**Je nějaká možnost kontaminované maso bezpečně tepelně upravit, aby se mohlo bez rizika konzumovat, nebo nedoporučujete jeho konzumaci?**

Při přípravě masa v tlakovém hrnci se aktivita radiocesie sníží na polovinu. U nakládaného masa v případě opakovaného lákování dokonce poklesne až o 70 % z původní aktivity.

**Jak dlouho se ještě budou šumavští divočáci vypořádávat s radioaktivním spadem z roku 1986?**

Vzhledem ke schopnosti trvalé kumulace radiocesie jelenkou obecnou to není možné odhadnout. Ukazuje se, že ekologický poločas může hrát významnější roli, než se původně předpokládalo.

**Děkuji za rozhovor.**

■ text: Alena Sýkorová  
foto: autorka



# Smlouva s Moskevskou veterinární univerzitou

Naše vztahy s Ruskem byly vždy výrazně ovlivněny politickou situací. Bratrské socialistické soužití vystřídaló výrazné revoluční ochlazení, které samozřejmě zbrzdilo i vzájemnou obchodní bilanci. Za poslední roky se však mnohé změnilo. Nahlédneme jen do letových řádů brněnského letiště. Do Moskvy či Petrohradu se již dá létat prakticky obden, z Prahy či Vídně několikrát denně. České firmy pochopily, že vzdát se tak mohutného trhu nebylo vůbec moudré, zvláště když Rusové nad našimi výrobky a službami uznale pokyvují hlavami dodnes. Má cenu s ruskou stranou spolupracovat i ve veterinární činnosti, mezi fakultami? Do Moskvy jsem vyrazil. Dveře mi pomohl otevřít absolvent veterinární akademie v Moskvě MVDr. Jiří Ryba, kterého řada našich současných studentů zná z odborných praxí na jižní Moravě.

Věřím, že mnozí z vás v Moskvě byli. Někteří před mnoha lety, jiní nyní. Věřte, že se velmi změnila. Je to obrovské moderní město, které se navíc mění s neuvěřitelnou dynamikou. Před letištěm jsme byli očekáváni a po chvíli jsme se již tlačili systémem dálnic do města. Tři až pět proudů aut tam, další zpět. Na sovětské Lady či Volhy zapomeňte (Volha prý i zde má solidní sbírkovou cenu). Je vidět, že automobilový průmysl světa zde našel fantastický odbyt. Večer jsme strávili mezi kolegy veterináři. Rusy zajímaly české vakcinační postupy, zkušenosti z praxe, vývoj v zemědělství, nás potravinářství a systém dozoru včetně inspekcí ruských veterinářů u nás. České podniky, které vyvážejí potraviny do Ruska, totiž musí být schváleny ruskými státními veterinárními orgány. Rozhoduje ten, kdo kupuje. Věřte, že snaha vyvézt zemědělské produkty je z naší strany obrovská a ruská inspekce nekompromisní.

Ráno navštěvujeme krátce děkanku veterinární fakulty, ale hned přiznává, že náš příjezd má jiný rozměr. Rusové hodnotí návštěvu jako první oficiální (nikdo nepamatuje předcházející). Důležitost podtrhuje skutečnost, že k setkání u rektora Moskevské státní akademie veterinární medicíny a biotechnologie profesora Fjodora Vasiljeviče (parazitolog) byli přizváni všichni prorektoré i kvestor. Není nutné citovat cokoli z oficiálního

proslou rektora. Pozastavil jsem se nad počtem 72 zemí, kde má veterinární fakulta své absolventy. Cestovní aktivitu brněnského děkana komentoval rektor suše při našem společném fotografování: „Konečně!“ Prohlídka ústavů se přizpůsobila našim přece jenom „hygienickým“ požadavkům, ale samozřejmě s návštěvou klinik, anatomie, patologie, mikrobiologie a vším, co dělá základ veterinární medicíny. Jsme po všech stránkách lépe vybavení, i úroveň výuky je u nás vyšší. Jak říkal Tomáš Baťa: „Takže máme jistě co nabídnout!“



■ Rektor Moskevské akademie

Prorektor profesor Ivan Kočiš nakonec na letošní Lenfeldovy a Hoklovy dny dorazil sám. Dva dny před odletem se velmi vážně zranil student v hodině tělocviku. Rektor čelil tlaku médií: „Proč potřebují veterináři tělocvik?“

O co jsem projevil ve výuce zájem, je seznámit naše studenty s ruskými potravinářskými podniky, veterinárním dozorem a hygienickou kontrolou na otevřených tržištích v okolí Moskvy. Recipročně nabízíme účast na letní škole hygieny potravin, na konferencích, které pořádáme (včetně studentské), a spolupráci, která závisí už jenom na jedincích a ústavech. Nic jí dnes nebrání. Věřím, že se studenti na praxi v Moskvě (navíc uznané jako část povinné praxe) přihlásí. Osobně bych neváhal ani vteřinu.

Další institucí, kterou jsme navštívili, byl Všeruský výzkumný ústav technologie a hygieny masa. Svoji velikostí 170 zaměstnanců je jeden z největších na světě. Ředitel akademik Andrej Lisicyn se ve své nové pracovně usmíval, věděl proč. My (včetně kolegy ruského veterinárního lékaře) ještě netušili, co za úsměvem vězí. Po seznámení se s oddělením mikrobiologie masa, jsme uznale pokyvovavali hlavami, v oddělení senzorní analýzy jsem již požádal o stáž studenta. „Pošlete ho, bereme ročně okolo dvaceti DSP studentů,“ kontrovala zástupce ředitele pro výzkum dr. Irina Černucha. Na poznámku o neznalosti ruštiny mezi mladými se usmála: „Mluvíme anglicky a rusky ho naučíme“. V laboratoři oddělení analýzy masa jsem lovil v mozkových závitech metody nejmodernější analýzy prvků a ve vedlejší laboratoři chromatografie zmlkl. Špičkové vybavení, pořádek, mezinárodní akreditace (všech laboratoří). Pro mne profesně byla překvapením technologická dílna propojená s malou posluchárnou vybavená videotechnikou snímání obrazu známou z operačních sálů, výborné strojní vybavení, v posluchárně fotografie špičkových odborníků, kteří zde přednášeli z Německa, USA. „Iz Čechii ješčo nikto nepřišlo,“ popíchla mne Irina. Dílna umožňuje předvádění nových technologií aplikovaných do praxe a vytváří vynikající vazbu výzkumu na potravinářské podniky, veterinární službu. Ti všichni se zde školí, aby „rozuměli masu v praxi“, aby si do kanceláří pověsili diplomy o absolvování senzorních testů, technologických a hygienických kurzů. Po návratu do kanceláře ředitele jsem nešetřil chválou. Nad pozváním do Brna se usmál a pokývl na svoji zástupkyni. Byl bych velmi rád, kdyby se nám podařilo navázat osobní kontakty, vytvořit byt malý společný projekt. Kooperovat s takovýmto pracovištěm by pro nás bylo velkou výzvou.

Co se v Moskvě podařilo? Především otevřít dveře, na které se obě strany stýděly zaklepat. To, že jsou nyní otevřené, znamená jen jedno – je třeba je používat – procházet jimi na obě strany.

■ text: **Ladislav Steinhauer**  
děkan FVHE  
foto: archiv autora

# Děkan Steinhauser získal ocenění Firma roku 2011

Ladislav Steinhauser vyrábí uzeniny od roku 1991. Loni uspěl v konkurenci více než tří tisíc společností v soutěži Firma roku. Je to určitě pěkná odměna za dvacetileté úsilí na podnikatelském poli. Pojďme si ale o tomto dobrodružství popovídat.



■ Slavnostní předávání v Praze

## Jaký je to pocit být majitelem firmy roku?

Jednou jsi dole jednou nahoře, zpíval Voskovec a Werich. Hezká melodie i sloka. Táta by dodal: „Být nahoře je příjemné, ale pravý úspěch poznáš, až se po pádu na kolena sám postavíš.“

## A klečel jste?

Nejednou. Nemyslím na hrachu. V životě ano.

## Podle jakých parametrů se vybírá firma roku? Závisí to na výši zisku? Nárůstu výroby?

Pokud má podnik ambice pouze tvořit zisk, dělá jen svoji povinnost. Ale to je na podnik roku příliš málo. Myslím si, že kritéria se mění podle stavu a vývoje ekonomiky i politiky. Před pár lety bychom neuspěli. Odvaha riskovat a expandovat se hodnotily velmi vysoko, nad úvěry se mávalo rukou. V posledních měsících se stále více mluví o stabilitě, o přínosu regionu, o zaměstnanosti a sociálních programech, efektivitě výroby, produktivitě práce, konkurenceschopnosti. Náš podnik je právě v těchto parametrech silný. Stojí dvacet let na

jednoduchých a srozumitelných principech. Možná i proto, že jsem veterinář, nikoli ekonom.

## Které principy myslíte konkrétně?

Například na dodržování splatnosti, dlouhodobých vazbách mezi dodavateli, majetkově na jednoduché větě – „Naše je teprve to, co je již zaplacené!“ Není to tedy ani stroj na úvěr, ani auto na leasing. Stojíme na dobrých kolektivech na pracovištích, systémech odměňování. Nakupujeme surovinu z okolí a zaměstnáváme tak stovky lidí, prodáváme výrobky mimo region i republiku a vozíme zpět do Tišnova peníze. Je to pravý opak obchodních organizací.

## Odešel jste z vedení firmy, kdo ji dnes vede?

Ředitel, vedoucí oddělení, provozů, kolektivů. Lidé, kteří ve firmě vyrostli. Léta podnik přirovnávám k pyramidě. Každému pracovníkovi dáváme jasně na srozuměnou, co od něho očekáváme a že má možnost růstu – stoupat po stupínkách nahoru. Prosazuji, že dobrý vedoucí je pouze ten, který se nebojí dávat svým podřízeným prostor k růstu – nebát se mít kolem sebe schopné.

## Jak dlouhá je tradice řemesla ve vaší rodině?

V kronikách jsme vypátrali uzenářské kořeny v roce 1790, asi na tom jablku ne daleko stromu přece jenom něco bude.

## Jak to bylo s obnovou podniku po roce 1989?

Shoda náhod. V roce 1990 jsem ještě na Vysoké škole veterinární vydal pár knih a dozrál k rozhodnutí, že jestli si sám nevyzkouším praxi, budu trpět komplexem, že znám technologii zpracování masa jen teoreticky. Rozhodl jsem se na Vánoce 1990. Za dva měsíce jsme s tátou pronajali objekt městských jatek, začal jsem stavět.

## Při vašem vystoupení v médiích jste několikrát zmiňoval i naši univerzitu.

Tišnovský podnik ve svém výukovém centru zajišťuje ročně výuku více než tří set studentů, zabezpečuje personál-

ně a technicky také chod našich jatek na univerzitě, spolupracujeme v řadě provozních oblastí. Myslím si, že obecně vazba fakulty na výrobu je nezbytná a přínosná pro obě strany.

## Jsou dobré podmínky v ČR pro naše absolventy, kteří by chtěli začít podnikat v potravinářské oblasti?

Mají skvělé vzdělání, řadu znalostí! Co víc? Řada lidí říká, že by se do podnikání pustila, ale příhodné podmínky jsou pryč už pryč, že dnes je vše jen o kapitálu. Nemyslím si to. Podnikání je o nápadu a odhodlání ho prosadit. Pokud budete mít dobrý nápad, jistě přesvědčíte banku a postavíte za pár měsíců podnik, který brzy nabídne akcie i na burze. Bill Gates začal v garáži, ale s myšlenkou, která byla převratná. Začít ale vyrábět párky v garáži je dnes over, stejně jako kopie čehokoli, co koupíte v marketu. Je třeba být originální a „mít nos“, stejně jako v každé fázi podnikání. I velký podnik musí stále aktualizovat, jít kupředu. Potravinářský průmysl se posunul ke globálnímu obchodování, ale tím otevřel ještě větší možnosti pro lokální výrobce. Dovedu si představit nabídnout na rohu obložený chlebiček, který si jistě najde zákazníka stejně jako vegetariánská jídelna pro studenty. Pod stále stejnou obchodní zásadou – musí být lepší než konkurenční, nezáleží vůbec v čem. Nikdy svůj záměr neříkejte nahlas – realizujte ho!

## Co je Vám bližší, práce ve Vaší firmě nebo na VFU Brno?

Dnes? Včera? Záleží na čase. Před pár lety jednoznačně firma – umožnila mi budovat své sny. Dnes jsem doma na fakultě. Dělán práci, která mne zajímá, naplňuje, vidím v ní smysl. Mám pocit, že jsem si z univerzity na pár let jen odskočil. A co bude zítra? Nevím. Netrápím se tím. Mám spoustu plánů, ještě i klukovských snů a už vím, že se dá dosáhnout téměř všeho – jen to někdy déle trvá.

## Děkuji za rozhovor.

■ text: Alena Sýkorová

foto: redakce České televize



## Spolupráce FVHE s Veterinární fakultou Ankara

Prof. Dr. Rifki Haziroglu je přednostou ústavu patologie, děkanem veterinární fakulty univerzity Ankara, členem výkonného předsednictva EAEVE. Seznámili jsme se na plenárním zasedání EAEVE ve Vídni a blíže začátkem letošního roku při otevření Veterinary Year v Paříži. Padli jsme si do oka a dohodli se na návštěvě naší fakulty u příležitosti světových oslav 250 let zahájení výuky veterinární medicíny tentokrát na naší národní úrovni v Brně. Hlavním cílem návštěvy ale bylo seznámit se s naším systémem výuky veterinárního lékařství a veterinární hygieny potravin. Součástí programu byla prezentace

výsledků v odborné přednášce zaměřené na patologicko-anatomické nálezy při pitvách skotu v Turecku. Celá řada z vás se tak měla možnost se sympatickým děkanem setkat osobně. Konkrétním výstupem naší spolupráce bylo zařazení tří studentů do naší letní školy hygieny potravin. A nutno dodat, že obě strany slovo dodržely. Možná proto mají oba dva děkani dnes důvod k úsměvu. Najdeme zájemce, kteří si budou chtít absolvovat svoji praxi v Turecku?

■ text: **Ladislav Steinhauser**  
foto: A. Sýkorová



■ Prof. Haziroglu s doc. Steinhauserem

## Spolupráce Ústavu výživy, zootechniky a zoohygieny s Unií výrobců krmiv pro domácí zvířata

Dne 15. prosince 2011 se na Ústavu výživy, zootechniky a zoohygieny uskutečnil seminář, zaměřený na aktuální otázky v oblasti výživy domácích zvířat. Seminář byl určen pro členy Unie výrobců krmiv pro domácí zvířata. Unie je organizací právnických osob sdružující výrobce krmiv, podporuje růst kvalitní domácí produkce a zajišťuje nejen informační servis svým členům, ale i kontakty s legislativními orgány, s příslušnými orgány státní správy, hospodářskou, obchodní a agrární komorou, výzkumnými, školícími, obchodními a zemědělskými institucemi a podává těmto orgánům návrhy a stanoviska k pro-sazování společných zájmů svých členů.

Semináře se zúčastnili nejen přední představitelé firem, např. Biofaktory Praha spol. s r.o.; Brit Vafo Praha, s.r.o.; KSK Bono, s.r.o.; Provimi Pet Food CZ s.r.o.; Candy, spol. s r.o., zájem o prezentovanou problematiku projeví i zástupci veterinární klinické praxe. Seminář byl zahájen předsedou unie MVDr. Jiřím Návarou. Stěžejními tématy byly otázky týkající se problematiky „jakou vypovídací hodnotu mají dusíkaté látky ve výživě zvířat, jak správně vyjádřit a interpretovat kvalitu dusíkatých látek ve výživě domá-



■ Účastníci odborného semináře věnovaného výživě domácích zvířat

cích zvířat“. Uvedené téma prezentovala prof. Ing. Eva Straková, Ph.D. Velmi zajímavou problematiku, týkající se „dietetického významu mastných kyselin ve výživě domácích zvířat“, uvedl prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc. V průběhu semináře zazněla řada praktických dotazů, námětů a názorů na prezentovanou problematiku. Na základě úspěšného průběhu semináře, který byl uspořádán Ústavem výživy, zootechniky a zoohygieny, se účastníci kon-

ference shodli na založení tradice pořádání pravidelných prosincových setkání, která se budou věnovat aktuálním problémům v oblasti výživy domácích zvířat. Předvánoční setkání odborníků z oblasti výživy a zástupců veterinární klinické praxe bylo velmi příjemně zakončeno společenským večerem.

■ text: **Eva Straková, Pavel Suchý**  
foto: Lucie Rusníková

# FVHE součástí delegace v Kosovu

Už jen letět na oficiální vládní návštěvu s ministrem zahraničních věcí panem Karlem Schwarzenbergem byl pro mne výborný pocit. Setkání na Kbelském letišti, zvláštní propustka s heslem, odbavení a skupinka pětadvaceti obchodníků, bankéřů, šéfů vládních a nevládních organizací v hale, před kterou stál stříbrný Airbus 319 v provedení CJ, tedy ne pro 145, ale pouze pro 44 pasažérů s nápisem Česká republika – vládní speciál. Odlet? Jakmile dorazí pan vicepremiér. Po chvíli projde, usměje se, typicky pokyne hlavou a prohodí: „Tak jdeme na to, ne?“ a mizí ve vedlejší místnosti. Nastupujeme letadlem přes prezidentský salonek, vedlejší jednací salonek do luxusně vybavené kabiny pro cestující. „Cabin crew, one minut do take off“, ozve se po chvíli z reproduktorů a letadlo se s lehkostí zvedá směr Pristina – Kosovo.

Jak jsem se sem dostal? Nabídka pro potravináře. Odpověděl jsem s jistým překvapením ministerstva zahraničních věcí jako děkan fakulty. Následovaly dotazy proč, s kým a za jakým cílem chci do Kosova s vládní misí cestovat. Setkání s děkanem veterinární fakulty, poznat úroveň univerzity a snaha navázat kontakt byla obratem potvrzena i z kosovské strany. Drobnost! V poledne jsem odpovídal na první email, odpoledne byla potvrzena schůzka s děkanem agro-veterinární fakulty doc. Skender Muji a v podvečer jsme si již volali detaily návštěvy. Druhý den se mne z velvyslanectví ČR z Albánie (zastupitelství v Pristine spadá pod velvyslanectví v Tiraně) ptali, je-li vše v pořádku. „Fajn, tak dodejte číslo vašeho auta, pro které bude vyhrazeno místo k parkování na letišti,“ prohodil organizátor mise, „a představte v pár řádcích fakultu na oficiálním jednání v Pristine...“, dodal. I takto funguje státní správa!

Před letadlem se předávaly kytice, došlo na objetí, stisky rukou, rychlé nasednutí do připravených aut. Policejní vůz vpředu i vzadu, blikající majáky, sem tam i houknutí sirény na nedostatečně rychle uhýbající řidiče. Za pár minut jsme v hotelu, za hodinu následuje setkání na večeri. Vše musí klapnout na minutu, přiletěli jsme na 24 hodin. Seznamujeme se navzájem. Mezi řediteli Strojexportu, bank, vývozních organizací a největších českých podniků působí naše fakulta exoticky. Po chvíli i v tom, že mi je oznámeno,



■ Doc. L. Steinhauser a jeho kosovští kolegové

že mám zajištěn vlastní program garantovaný pristinskou univerzitou. Kolega vedle mne se zasmál: „Myslel jsem, že jste na výletě.“ Po skončení oficiálního dopoledního jednání mám být vyzvednut děkanem fakulty. Procházím mezi asi stovkou kosovských účastníků. Všichni mají jmenovky, ale napadá mne, že číst je, asi nebude správná cesta. Obracím se na zástupce našeho zastupitelství. Ukáže ke kulatému stolku s osmi židlemi. Je výrazně označený – FVHE Brno. Jen jsem k němu přišel, přitočil se mladý muž, podíval se na moji vizitku, usmál se a pokynul rukou: „Pan děkan vás očekává!“ a vyvedl mne do foyer. Sympatický muž mi stiskl ruku: „Skender Muji, welcome in Kosovo.“

Nasedáme do solidního Mercedesu. Děkan za volantem cedí poznámku, že auto není služební, ale soukromé. A dodává cosi o limitu kilometrů na měsíc. Pochopil jsem, že asi nic moc. Za chvíli jsme na fakultě. Ukazuje na dvě větší budovy – nově opravené a pár budov v žalostném stavu. O tu novou a největší se dělí se střední školou. Do kanceláře děkana přichází mladí vedoucí ústavů – anatomie a veterinárního oddělení. Oba studovali DSP v zahraničí – Berlíně a Ohio.

Vysvětlují současnou situaci. Hlavní problém? Co je zde hlavní, když chybí vše, napadá mne. Budovy, přístroje, učitelé, kvalifikace.... Postupně chápou, že chybět může cokoli, ale ne nadšení. Pokud se začíná z nuly, je nadšení a vize asi to nejdůležitější. Kosovo potřebuje veterinární lékaře, především specialisty na nemoci skotu. Více než čtvrt milionu krav je jistě pádným argumentem. Kráva je zde na vesnicích tím, na co jsme u nás již zapomněli. Nejlepším biofermentorem, producentem dvou základních a pro člověka stále zásadních potravin. Navštěvujeme jednotlivá oddělení. Jsou vybavena velmi spartánsky, stejně jako školní statek – dvě budovy stájí se skotem nedaleko města, navštěvujeme nedaleké laboratorní centrum pro diagnostiku nálezů. Probíráme možnosti spolupráce. „Potřebujeme školit DSP studenty v jakémkoli veterinárním oboru,“ zaznívá z úst kosovského děkana, „máme výbornou spolupráci s německými a americkými univerzitami, odsud jsou také naši první přednostové klinik,“ a obrací se na své mladé kolegy. Mít našeho absolventa jako přednostu ústavu v Pristine, by jistě nebylo špatné, napadá mne. Probíráme možnosti praxe studentů. Usmívá se nad mojí otázkou, je-li možné zajistit odbornou praxi pro skupinku studentů se zaměřením na boviní medicínu přímo v terénu. „To je pro nás to nejmenší! Naši studenti se neučí na klinice, ale u kolegů v praxi.“ Napadá mne, jak bude reagovat většina doma – Kosovo? Tam se střílí! Tam máme (měli jsme) i naši vojenskou misi! Jistě nedůvěra. Probíráme bezpečnostní situaci. „Přece bych neposlal naše studenty kamkoliv, kde se jim může něco stát?“ rozesměje se, „ale s výjimkou kopnutí krávy!“

Při cestě domů jsem se k nabídce několikrát vracel. Před více než třiceti lety jsem absolvoval podobnou praxi s veterinářem na bosenské vrchovině. To, co jsem si tam mohl vyzkoušet a na co sám sáhnout, se nám na škole může jen zdát. Zásadní bylo, že jsem od první chvíle nebyl brán jako studentík, ale jako kolega. Byla to skvělá praxe! Pomohu každému z vás, kdo se rozhodne podobnou zkušenost získat také. Stavte se, je to přece moje práce – práce děkana.

■ text: Ladislav Steinhauser  
foto: archiv autora



# Čestné uznání ministra zdravotnictví pro tým z Ústavu technologie léků

Prestížní Čestné uznání ministra zdravotnictví získala PharmDr. Kateřina Dvořáčková, Ph.D., se svými spolupracovnicemi prof. PharmDr. Miloslavou Rabiškovou, CSc., a PharmDr. Terezou Bautzovou z Ústavu technologie léků. Jedná se o ocenění, které tým získal za mimořádné výsledky ve zdravotnickém výzkumu a vývoji za projekty podporované Interní grantovou agenturou Ministerstva zdravotnictví z veřejných zdrojů. Téma oceněného projektu bylo *Mikročástečková léková forma pro terapii nespecifických střevních zánětlivých onemocnění*.

Slavnostní předání Cen ministra zdravotnictví za zdravotnický výzkum a vývoj pro rok 2011 se uskutečnilo 12. prosince v Praze v Martinickém paláci, kde čestné uznání oceněným předal ministr doc. MUDr. Leoš Heger, CSc.

„Výzkumem mikročástečkových lékových forem se na naší fakultě ve spolupráci

s farmaceutickým průmyslem zabýváme už od založení Ústavu technologie léků v roce 1992. V posledních letech jsme věnovali pozornost Crohnově chorobě z hlediska její terapie a vhodné lékové formy. V tomto směru se jako optimální jeví právě mikropelety, které jsou schopné projít horní částí gastrointestinálního traktu beze změny a uvolnit léčivo až v postižené oblasti střeva. Navíc jádro mikropelet na bázi mukoadhezivního polymeru chitosanu je schopné zajistit uvolňování léčiva v delším časovém intervalu a tím zefektivnit farmakoterapii. Bylo testováno několik obalových materiálů, jako optimální se ukázal obal tvořený přírodním polymerem alginátem,“ uvedla k vývoji M. Rabišková, přednostka Ústavu technologie léků.

„Velká výhoda připravených mikropelet spočívá v jejich přírodním složení. Takový přípravek patří do kategorie po-

travních doplňků. Odpadá potřeba přísného, zdlouhavého a finančně velmi náročného klinického testování. Mikropelety jsme vyrobily a otestovaly v podmínkách *in vitro* u nás na ústavu. S projektem se shoduje i téma disertační práce PharmDr. Terezy Bautzové, která ověřila účinnost mikropelet v podmínkách *in vivo* na potkanech. Testování probíhalo na univerzitě Franche-Comté v Besançonu,“ řekla Kateřina Dvořáčková.

A na závěr se naskytla otázka, zda si úspěšný tým vědkyň podá na svůj vynález patent?

„Půl roku po publikování tento krok zvažujeme. Je to však otázka především peněz a toho, jak se k tomu postaví farmaceutický průmysl,“ dodává M. Rabišková.

■ text: **Kateřina Dvořáčková, Alena Sýkorová**  
foto: archiv autorky



Zleva viceprezident České lékárnické komory S. Havlíček, K. Dvořáčková, ministr zdravotnictví L. Heger, M. Rabišková, prezident České lékárnické komory L. Chudoba

# Projekt Inovace studijního programu Farmacie v souladu s potřebami trhu práce

Prvním lednem 2012 jsme začali realizovat projekt financovaný z Evropských fondů číslo CZ.1.07/2.2.00/28.0196 s názvem „Inovace studijního programu Farmacie v souladu s potřebami trhu práce“. Hlavním cílem projektu, jak napovídá název, je inovace studijního programu Farmacie s důrazem na zvýšení úrovně a kvality vzdělání poskytované



■ Zkouškové období na FaF

ho studentům magisterského studijního programu na Farmaceutické fakultě VFU Brno v souladu s požadavky evropské evaluační komise a podle evropské direktivy 2005/36/EC, platné v celé EU.

Na základě již provedené analýzy na úrovni absolventa Farmacie z roku 2002/2003, následně roku 2005/2006 a v neposlední řadě i absolventa 2010 se partneři projektu a FaF shodli na společné strategii: zvýšení úrovně teoretické i praktické výuky v oblasti povinného předmětu Farmaceutické péče a také předmětu Toxikologie, po projednání na Vědecké radě FaF zavedení povinně – volitelných předmětů Farmakoekonomika, Konzultační činnost, Zdravotní výchova – Health Coaching a Zdravotnická psychologie.

Požadavky na roli farmaceuta se v posledním desetiletí dramaticky změnily. Zatímco v období do 80. let 20. století byl středem zájmu farmaceuta lék především z chemického hlediska, včetně jeho kvality, bezpečnosti a účinnosti, od 90. let jsou

kladeny nároky nejen na konzultační činnost, ale i na hlubší znalosti klinické problematiky v souvislosti s vlastním procesem užívání léku u konkrétního pacienta.

Farmaceutická fakulta v projektu usiluje o významné zvýšení kvality vzdělávání farmaceutů tímto směrem na evropskou úroveň v horizontu tří let. Výstupem bude zlepšení klinických znalostí absolventů již v procesu vzdělávání a podpora stáže studentů u budoucích zaměstnavatelů.

V souvislosti s tímto budou konány nadnárodní konference a workshopy s cílem zapojení odborníků z praxe při vytváření a realizaci inovovaných studijních programů. V každé klíčové aktivitě bude realizována inovace, případně tvorba zcela nových výukových opor směrem k e-learningu s cílem urychlit aktualizaci poznatků v jednotlivých kurzech a tím zlepšit znalosti a kompetence studentů.

■ text: **Radka Opatřilová**  
foto: A. Sýkorová



■ První schůzka k projektu



# Činnost Institutu ekologie zvěře v roce 2011

Institut ekologie zvěře Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně byl založen v roce 1999 jako univerzitní pracoviště, jehož činnost je financována výhradně z finančních zdrojů získaných mimo univerzitu. Jeho působení je zaměřováno na dvě základní oblasti. V první řadě je to výzkumná činnost zaměřená na problematiku zvěře a myslivosti. Mezi hlavní úlohy patří výzkum ekologie zvěře v podmínkách současných agrárních a lesních ekosystémů a dále vypracování zásad správného mysliveckého obhospodařování zvěře na základě nejnovějších poznatků. Velká pozornost je přitom věnována zdravotní situaci zvěře a problematice hygieny zvěřiny. Vedle výzkumné činnosti je další důležitou úlohou předávání odborných informací a vědeckých poznatků myslivecké praxi. Do této oblasti působení patří pořádání sympózií, přednášek, seminářů, odborné výuky, diskusních setkání a školení, stejně jako publikační aktivity.

V uplynulém roce 2011 byla věnována zvláštní pozornost tématům souvisejícím s hygienou zvěřiny a zdravotní problematikou zvěře. Významným krokem přitom byla příprava zahájení činnosti „Mezinárodního výzkumného fóra pro hygienu zvěřiny IRFGMH“ (International Research Forum for Game Meat Hygiene), jehož cílem je zajistit šíření odborných znalostí o hygieně zvěřiny a souvisejících hygienických rizik a podpořit rozvoj mezinárodní spolupráce v této oblasti. Organizačním centrem této mezinárodní vědecké platformy je právě Institut ekologie zvěře VFU Brno. V rámci této aktivity byla na jaře minulého roku vydána v úzké spolupráci s Institutem hygieny masa Veterinární univerzity ve Vídni kniha „Game Meat Hygiene in Focus“. Další odbornou monografií, na jejíž přípravě se Institut ekologie zvěře podílel, je „Atlas patologie zvěře“. Tato kniha, která byla připravena nejprve pro vydání na Slovensku, by po dalším rozšíření obsahu o nové kapitoly měla vyjít zhruba v polovině tohoto roku také v České republice.

Další významnou činností institutu byla příprava vytvoření modelového řetězce získávání, zpracování a distribuce nadstandardně kvalitní zvěřiny za účelem praktického ověření možností pro optimální zacházení se zvěřinou jako vysoce hodnotnou potravinou. Součástí záměru je zavedení známky kvality zvěřiny

na základě zvláštních kvalitativních kritérií, vypracovaných ve spolupráci se Státní veterinární správou ČR a s Ministerstvem zemědělství ČR, čímž by se měly zlepšit možnosti prezentace předností zvěřiny jako vysoce hodnotné tuzemské (nebo ještě lépe regionální) potraviny, pocházející přímo z přírody. Konečným cílem je vytvořit podmínky pro to, aby veřejnost více vnímala zvěřinu jako jedinečnou potravinu s vynikajícími dietetickými a chuťovými vlastnostmi.

vé činnosti, ale také pořádáním konferencí a seminářů. V tomto ohledu měla zvláště významné postavení mezinárodní konference na téma „Myslivost ve střední Evropě – společné kořeny v minulosti, společná témata v současnosti a společné hledání cesty do budoucnosti“, kterou institut uspořádal ve spolupráci se Zemědělským výborem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a Středoevropským institutem ekologie zvěře v září 2011 na zámku v Židlochovicích. Konference, která byla



■ Přednáška prof. Paulsena na téma Zvěřina vs. olovo a další těžké kovy

Kromě toho byly aktivity institutu zaměřeny na několik současně probíhajících výzkumných projektů, které posuzují vliv prostředí a mysliveckého hospodaření u vybraných druhů zvěře. Pozornost je přitom věnována nejen vlivu různých faktorů na kondici, zdravotní stav a populační dynamiku zvěře, ale také problematice škod působených zvěří na lesních a polních porostech. Jako příklad lze uvést dlouhodobě probíhající mezinárodní výzkumný projekt na téma fyziologie výživy a potravní ekologie jelení a srnčí zvěře, který má za cíl objasnit provázanost vztahu mezi fyziologickými potřebami obou uvedených druhů spárkaté zvěře, jejich životními podmínkami a rozsahem škod.

Velký důraz byl kladen také na předávání odborných poznatků myslivecké praxi, a to nejen formou publikační a přednáško-

tematicky zaměřena na postavení myslivosti v současné společnosti a její vliv na přírodu a životní prostředí, se zúčastnili vybraní odborníci, zástupci mysliveckých organizací a státní správy z České republiky, Slovenska, Rakouska, Maďarska a Německa. Další konference, která proběhla v říjnu 2011, byla věnována problematice černé zvěře, což je s ohledem na značný vzestup jejich početních stavů a s tím souvisejících rozsáhlých škod na zemědělských plochách v současné době velmi aktuální téma. Vedle toho bylo koncem minulého roku zahájeno pořádání pravidelných odborných seminářů na Veterinární univerzitě, věnovaných různým tématům ekologie zvěře a jejího mysliveckého obhospodařování.

■ text: MVDr. Miroslav Vodňanský, Ph.D.  
foto: Alena Sýkorová

# Nejlepší sportovkyně VFU Brno v roce 2011

V tomto čísle bude rubrika „Z činnosti studentů“ patřit také sportu. Jak už napovídá samotný název, podíváme se za našimi nejlepšími univerzitními sportovci v uplynulém roce. V minulém čísle jsme vám představili Milana Vantucha (4. roč. FaF), který získal za VFU Brno ocenění Akademický sportovec města Brna za rok 2011 za 55. místo v golfu na Světové univerziádě v Shenzhenu. Dnes představíme zbylé dvě sportovkyně, které byly v rámci naší univerzity vybrány mezi nejlepší sportovce a získaly od pana rektora stipendium. Jsou jimi plavkyně Veronika Milerská (2. roč. FVL) a judistka Tereza Lazařová (6. roč. FVL). V redakci jsme se rozhodli, že si je ve zkuškovém období trochu vyzpovídáme.



Veronika  
Milerská

dosáhla v září, kdy jsem štafetovým způsobem překonala La Manche. Štafeta City of Brno Ladies team zaplavala český rekord 10 hod. a 16 min, což je druhý nejlepší světový čas. Získaly jsme dvě trofeje od Channel Swimming Association – za nejrychlejší čas ženské štafety 2011 a za nejmladší štafetu.

*Tereza:* Na loňských AH jsem získala stříbro v kategorii do 70 kg. Komplikované zranění kolena (*pozn. redakce: Tereza má už za sebou 6 operací*) mi nedovolilo být aktivnější v soutěžích. Teď se soustředím na zkoušky na rozhodcování.

## Kdy jste se svou sportovní disciplínou vůbec začaly?

*Veronika:* Ve vodě jsem prakticky už od 10 měsíců, kdy se mnou rodiče chodi-



Tereza  
Lazařová

## V čem konkrétně byl pro vás sportovní rok 2011 úspěšný?

*Veronika:* Za celý rok jsem se zúčastnila desítek závodů. Univerzitu jsem reprezentovala na Akademických hrách (AH) a obsadila dvě 4. místa – 100 m motýlek, 100 m prsa. Jsem ale pyšná i na prvenství na Mistrovství ČR v dálkovém plavání na 10 km na Lipně. Plavání na otevřené vodě mě baví. Pomyslného plaveckého vrcholu jsem

li pravidelně plavat. Závodnímu plavání se věnuji aktivně od 10 let. Začínala jsem v Plaveckém klubu Hradec Králové, teď jsem kvůli studiu přestoupila do Univerzity Brno. Kromě plavání na otevřené vodě jsem měla v prosinci možnost zkusit si zimní plavání. Tratě tam jsou maximálně v délce 750 metrů a teplota vody se pohybuje kolem 2–6 °C. Tento druh plavání mě velice zaujal a ráda bych v něm pokračovala.

*Tereza:* K judu mě přivedla starší sestra, to mi bylo 6 let. Rodiče nic nenamítali, hlavně je uklidňovalo, že mě tam má sestra pod dohledem. Moc mě bavilo přeprat kluky vrs-tevníky. Opravdu to nebyl pro mě žádný problém. Vše se změnilo asi tak v 16 letech, kdy mě ti kamarádi růstově předešli a celkově posílili. Pak jsem dostala za ta léta „mé nadvlády“ pěknou nakládačku. Jinak během mé sportovní kariéry jsem reprezentovala v řadě evropských „běčkových“ turnajů, v kategorii „A“ jsem vybojovala 5. místo v Berlíně. Jsem velice pyšná na zlatou medaili v dorostenkách do 63 kg z mistrovství ČR 2002.

## Jaké jsou vaše plány do budoucna ohledně sportu?

*Veronika:* V letošním roce bych se chtěla specializovat především na dálkové plavání 5 a 10 km a již zmíněné plavání zimní.

*Tereza:* Zdravotní problémy mi neumožňují dál závodit. Bez juda ale nemohu být, proto usiluji o úspěšné složení zkušek na mezinárodní rozhodčí.

## Jde sport na tak vysoké úrovni skloubit se školou?

*Veronika:* Je to dost náročné, ale není to nemožné. Doufám, že se mi podaří věnovat se tomuto sportu ještě nějaký ten rok.

*Tereza:* Není to jednoduché, ale dostala jsem se až do posledního ročníku FVL. 6. ročník je opravdu velice těžký, čekají mě státnice, aktivní sport bych těžko zvládala.

## Děkuji za rozhovor.

■ text: Alena Sýkorová

foto: autorka, archiv V. Milerské



■ V. Milerská, Mistrovství ČR v dálkovém plavání na Lipně 2011



■ Souboj s vodami v kanále La Manche



# I.V.S.A. ve Vídni

Je začátek prosince. Zimní semestr končí, píšeme zápočty, přemýšlíme nad zkouškami a navíc všeobecný předvánoční shon nás nutí honem nakupovat dárky. Zkrátka na nic není čas, a přesto, nebo snad právě proto, jsme uspořádali výlet do Vídně.

Ve čtvrtek 8. prosince časně ráno jsme se sešli v areálu školy a vyjeli jsme. Cesta autobusem byla velmi příjemná, někteří pospávali a jiní se nemohli dočkat cíle. Ve Vídni nás přivítalo příznivé počasí. Naši první zastávkou byl Hofburg a světoznámá Španělská jezdecká škola. Na dopoledním dvouhodinovém tréninku jsme mohli nahlédnout takzvaně „za oponu“ a podívat se na práci úžasných jezdců a nádherných lipicánů. Díky komentáři Filipa Kološe, studenta VFU a drezurního jezdce, jsme ještě lépe mohli ocenit náročnost cviků.

Krátce před polednem jsme se posilili vyhlášeným vídeňským Sachertorte a vyrazili jsme na vánoční trhy. Atmosféra stánků, svařeného vína, punče a nespočtu laskomin je opravdu nezapomenutelná! Krásná výzdoba celého města, trhy malé



■ Něco na zahřátí je třeba...

i velké, a krásné historické centrum si musely získat obdiv nás všech.

Poslední částí programu byla prohlídka stájí v Hofburgu. Viděli jsme technické zázemí, sedla, postroje i boxy a zjistili jsme, že i koně jezdí na dovolenou.

Do Čech jsme se vraceli po celém dni příjemně unavení, plní vánoční nálady a nadšení z krásy souladu člověka s koněm.

■ text: **Hana Hlávková, 3. ročník FVL**  
foto: Barbora Hollá, Jana Chadrabová,



■ Před jezdeckou školou

# Značení medu

Na téma kvality a kontroly medu bylo již napsáno mnoho řádek a vědeckých článků. Hodnocení kvality medu je i hlavním tématem mé disertační práce v doktorském studiu na Fakultě veterinární hygieny a ekologie, na které v současnosti pracuji v Maďarsku. V našem výzkumu na Ústavu hygieny a technologie mléka FVHE VFU Brno jsme se postupem času začali také podrobněji věnovat značení medu. Naše snaha v nedávné době vyvrcholila sestavením dotazníku s otázkami na spotřebitele, jak rozumí údajům na obalu medu. Výsledky nebyly nijak překvapivé, jelikož výrazy vyskytující se na etiketách medu

jsou v dnešní době pro zákazníka velmi matoucí. Tak například, kdo by si koupil pouze „med“, když hned vedle v regále vidí „včelí med“. Ano, ten jedinečný včelí med, pravý z pravých. Pokud budeme počítat správně, napočítáme pouze jeden druh společenského hmyzu, který dává člověku med – včely. Legislativně tedy jen med. Na otázku, jaký jiný druh medu než včelí respondenti znají, velmi často odpovídali starý dobrý „pampeliškový“ med, nezapomenutelný výrobek našich babiček. Víme, kdo med produkuje, ale jak je to s jeho původem? Legislativa rozděluje med na květový (z rostlinného nektaru)



„Včelí“ med je nesprávně označen jako lesní, a dokonce i jako „horský“. Již při pohledu na obrázek je možné si všimnout rozvrstvení medu, které by u medovicového medu nenastalo ani po několika letech.



Krásný protimluv. Značení udává „včelí“ med, který je navíc květový. Spotřebitel tak nemá šanci zjistit, o jaký druh medu se jedná.

a medovicový (z výměšků stejnokřídlých producentů medovice nebo sekretů živých částí rostlin), který je v podvědomí konzumentů chápán jako med lesní. Co si pak zákazník představí pod spojením „květový lesní“? Sama legislativa připouští použití termínu smíšený, ale ten je v očích zákazníka viděn jako méně kvalitní. Brrr, směska! A přitom právě smíšené medy jsou v sensorické analýze ceněny pro harmonii chuti. Největším strašákem na obalu pak může být ono slůvko lesní, které bez legislativní definice neříká o původu medu zhora nic. V Maďarsku jsem měl možnost vidět akátové porosty, které by hravě splnily legislativní definici lesa, a přesto jsem nikde neviděl označení akátového medu jako lesního.

Společně se vstupem do EU se zpřístupil a zjednodušil obchod s komoditami, které bychom v ČR předtím hledali velmi těžce. Vlivem globalizace a postupného boření obchodních hranic





Med pocházel ze zemí ES a ze zemí mimo ES a navíc obsahoval med původem z tropických oblastí. Nesl ovšem označení jako „český výrobek“, český byl ovšem pouze prodejce.

není dnes problém koupit med v podstatě z celého světa. Jak je to krásné, když na etiketě uvidíte označení „český výrobek“. Srdce nejednoho patriota zajásá radostí. S úsměvem prohlížíte etiketu dále, kde se dočtete zemi původu v ES a mimo ES. Tento med dokonce obsahuje medy z oblastí s tropickým klimatem. Že by med „český výrobek“ z botanických zahrad? U takového medu je možné rovnou napsat, planeta původu: Země. Co k tomu dodat? Snad se evropští politici budou také věnovat problematice značení medu,

jak je tomu například u masa či mléčných výrobků, kde je snaha o naprosté vystopování země původu. Nebude tedy možné do ČR produkt dovést, zabalit a ejhle máme český výrobek.

Celé značení medu by se dalo popsat slovy politiků jako nejednotné, nekomplexní a málo systémové. Na místo jisté ochrany spotřebitele či jeho snazší orientaci dává prostor producentům používat termíny přinejmenším sporné ba i s jistým sklonem k nekalým praktikám. Abych dostal svým názorům a poukázal na to, že problém se týká celé EU, uvádím na závěr jeden úsměvný zahraniční příklad za všechny. V Maďarsku jsem narazil na české poměry unikátní jalovcový med z Rumunska. Přední strana etikety nesla čistě označení „jalovcový med“, ovšem na druhé straně se bylo možno dočíst, že jalovcový původ tvoří pouhé 3 % medu a zbylý podíl připadá na akátový med. Jasný původ můžeme určit až komplexním hodnocením, především pylovou analýzou, ale i tak je jasné, že 3 % jalovcového medu nemohou tvořit jednodruhový med. České oko na maďarské etiketě by tento fakt jistě napoprvé přehlédlo, ovšem ne, když toto procentuální složení bylo na zeleném podkladu s bílým písmem doplněno modrou propiskou.



Český výrobek



Jalovcový nebo akátový med?

■ text: **Daniel Vlkovič**  
foto: autor

## Pozdrav

Zdravím všechny své kolegy a kamarády na VFU Brno z báječné, různorodé, v tuto chvíli pekárenské praxe v Paraguay.

■ **Václav Nečada**  
student FVHE, navazující magisterské studium – Bezpečnost a kvalita potravin



# Adventní koncert 2011 na VFU Brno

Bylo to teprve nedávno, co jsme na naší univerzitě zahajovali nový akademický rok, který jsme náležitě oslavili koncertem Jany Musilové, a už tu byl 7. prosince koncert adventní. Při výběru interpretů se tentokrát vsadilo na hudbu klasickou

a nesměly samozřejmě chybět ani vánoční koledy.

Úkolu se na výbornou zhostil klavírista Richard Pohl, který doprovázel houslistku Jolanu Dvořákovou a zpěváky Janu Jelínkovou (soprán) a Petra Babulu (bary-

ton). Na koncertě zazněly skladby od J. S. Bacha, J. Masseneta, F. Schuberta nebo L. Boccheriniho. Jana Jelínková představila směs písní od S. Rachmaninova či Dobrú noc, op. 73, č. 1 od A. Dvořáka.

Velkým překvapením ale bylo určitě pro posluchače vystoupení doc. Petra Babuly, Ph.D., zaměstnance Ústavu přírodních léčiv. Ten dříve působil jako člen opery a operety v Moravském divadle v Olomouci. Své lásky ke zpěvu se ale nevzdal, ani když odešel pracovat na farmaceutickou fakultu do Brna. Před samotným vystoupením se areálem rozléhalo jeho rozezpívávání se, které se rozhodl provést u sebe v kanceláři a nejvíce jím oblažil kolemjdoucí v okolí Pavilonu farmacie a Kliniky chorob psů a koček a Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců. Škoda, že byl P. Babula lehce indisponován nachlazením a nemohl zazpívat celý repertoár, který byl na koncert připraven. Přítomní diváci ale i tak nepřišli o jisté krásný zážitek. S J. Jelínkovou si zazpíval duet Giovanniho a Zerliny z opery Don Giovanni, přítomné uchvátila árie Jaga z opery Otello.

„Měl jsem trochu trému, ale jen kvůli své indispozici. Řekl bych, že přednášení před studenty mě jinak trémy docela zbavilo. Dřív, když jsem zpíval i v divadle, jsem býval podstatně nervóznější,“ okomentoval koncertní vystoupení P. Babula. „Dojem z adventního koncertu byl velmi dobrý. Překvapilo mě množství kolegů a studentů, protože se přiznám, že jsem tak zaplněnou aulu ještě nezažil.“

Jeho zpěv odměnil sál bouřlivým potleskem.

Závěr kulturního odpoledne patřil koledám. Richard Pohl všechny přítomné vyburcoval ke zpěvu. „Ten, kdo nebude zpívat, si to za odměnu stáhne sám před všemi účastníky,“ varoval posluchače. Bylo to opravdu krásné, Adventní sbor Sedmého prosince 2011 při Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno (vznikl a zároveň zanikl 7. 12. 2011; autorem názvu je R. Pohl) si doslova harmonicky pohrával s koledami.

Loňský adventní koncert přilákal do univerzitní auly přes 200 posluchačů – zpěváků.



■ Vystoupení R. Pohla, J. Jelínkové, P. Babuly, J. Dvořákové všechny přítomné uchvátilo



■ Přítomní si vychutnávají adventní atmosféru

■ text: Alena Sýkorová  
foto: autorka



# VFU Brno hostila slavnostní předávání ocenění akademickým sportovcům města Brna 2011

Třináct úspěšných sportovců si v úterý 29. listopadu odneslo čestné ocenění od zástupců svých univerzit. Česká asociace univerzitního sportu v Brně již podeváté vyhlásila nejúspěšnější akademické sportovce města Brna. Slavnostní udílení se tentokrát konalo na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno.

Slavnostní setkání zahájil na VFU Brno rektor univerzity Vladimír Večerek. Kromě zástupců z ostatních brněnských vysokých škol přišla talentovaným mladým sportovcům osobně pográtulovat i Anna Putnová, děkanka Podnikatelské fakulty VUT v Brně, poslankyně za TOP 09 a předsedkyně Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.



Skupinové foto předávajících a oceněných sportovců

Ocenění získalo pět studentů z Vysokého učení technického:

- **Daniel Herberger** (broková střelba – disciplína skeet), největší úspěch 1. místo v soutěži družstev na Letní světové univerziádě v Shenzhen (LSU), 8. místo v individuální soutěži na LSU
- **Tomáš Matera** (triatlon), největší úspěch 1. místo na Českých akademických hrách (ČAH), 1. místo na Akademickém mistrovství ČR (AM ČR)
- **Martin Stašek** (atletika), největší úspěch 1. místo ve vrhu koulí na ČAH, 1. místo ve vrhu koulí na AM ČR, 1. místo ve vrhu na Mistrovství ČR (MČR)
- **Kristýna Pálešová** (sportovní gymnastika), největší úspěch 5. místo ve víceboji na LSU

Z Univerzity obrany byla oceněna:

- **Gabriela Andrášková** (volejbal), závodí za VSK Univerzita Brno (1. liga žen), největší úspěch držitelka českého rekordu „24 hodin beach volejbalu“

Na Mendlově univerzitě uspěl:

- **Lukáš Vaculík** (akrobatické lyžování), největší úspěch 20. a 22. místo na Mistrovství světa v USA v Dear Valley, 26. místo na OH 2010 ve Vancouveru, několikanásobný mistr ČR



Náš oceněný golfista Milan Vantuch (FaF)

Na Veterinární a farmaceutické univerzitě uspěl:

- **Milan Vantuch** (golf), největší úspěch 55. místo na LSU, 2. místo na AM ČR 2010

Největší zastoupení oceněných sportovců měla tradičně Masarykova univerzita:

- **Jana Šikulová** (sportovní gymnastika), největší úspěch 2. místo na bradlech z ME 2006, 6. místo ve víceboji na LSU

- **Martin Verner** (plavání), největší úspěch v letošní sezóně 4x akademickým mistrem ČR, 3x mistrem ČR; na Velké ceně Brna v krátkém bazénu zvítězil na 50 m motýlek, ve své specialitě 100 m kraul, v polohové štafetě na 4x50 m vyhrál se svými kolegy v novém českém rekordu. Byl také členem vítězné štafety na 4x50 m volným způsobem.
- **Sylvie Rybářová** (plavání), největší úspěch 9. místo na 25 km na MS v Číně, 9. místo na 10 km na LSU, 8. místo na 25 km na ME, mistryně ČR na 20 km na Lipně, vítězka Českého poháru v dálkovém plavání za rok 2011
- **Tereza Králová** (atletika – hod kladičem), 2. místo na MČR, 7. místo na ME do 22 let
- **Petr Málek** (sportovní střelba), největší úspěch 1. místo v družstvu mužů v kategorii skeet na LSU
- **Zuzana Šostková** (sportovní střelba), největší úspěch 3. místo v družstvu žen v kategorii sportovní malorážka na LSU

Studenti – sportovci po akci shodně přiznali, že kombinovat vrcholový sport se studiem je sice pěkná dřina a odříkání, ale dosažené sportovní úspěchy jim vše vykompenzují.

■ text: **Alena Sýkorová**  
foto: autorka

# Den otevřených dveří 2012 na VFU Brno

Jako každý rok i letos naše univerzita otevřela své brány budoucím uchazečům o studium. Den otevřených dveří letos připadl na pátek 3. 2. 2012.

„Je to praktické datum, středoškoláci totiž mají pololetní prázdniny a tím pádem i čas vyrazit se podívat na svou budoucí univerzitu,“ vysvětluje Hana Mášová z Oddělení pro vzdělávání.

Krátce před desátou hodinou dopoledne začal první šrumec na vrátnici, která se proměnila v „informační a orientační centrum“. Pracovníci ostrahy ochotně navigovali každého studenta. Od 10 hod. začali proděkan a proděkanky pro pedagogickou činnost a pracovnice studijních oddělení poskytovat úvodní informace o studiu na daných fakultách. Na FVL se akce konala v posluchárně Pavilonu klinik malých zvířat, na FVHE v posluchárně Pavilonu prof.

Zajímavé lákadlo si letos pro uchazeče připravila FVHE, která nabídla nový bakalářský studijní obor „Ochrana zvířat a welfare“ s možností pokračovat v navazujícím dvouletém magisterském oboru. Absolventi pak mohou nalézt uplatnění např. v orgánech veterinární správy, inspektorátech ochrany životního prostředí, orgánech celní správy, orgánech státní a veřejné správy a orgánech využívajících zvířata anebo přicházející do styku se zvířaty při své činnosti (policie ČR, městská

policie, hasičské sbory), na úřadech obcí, měst a městských částí při řešení problematiky ochrany zvířat proti týrání. Dále v institucích a podnicích provádějících pokusy na zvířatech (zajišťování pohody pokusných zvířat, činnost komisí na ochranu zvířat užívatelských zařízení), v zoologických zahradách, útulcích pro zvířata, záchranných stanicích aj.

■ text: **Alena Sýkorová**

foto: M. Petrová, A. Sýkorová



■ Posluchárna na klinice malých zvířat byla zaplněná k prasknutí



■ Jednou třeba budou uchazeči poskytovat pomoc zvířatům na této klinice



■ Na klinice chorob přeživkavců



■ Uchazeči obdivovali pacienty na Klinice chorob koní

Lenfelda, FaF uspořádala Den otevřených dveří v posluchárně Pavilonu farmacie.

I přes třeskuté mrazy, kdy ranní teploty klesly pod  $-20^{\circ}\text{C}$  a přes den se vyšplhaly na  $-12^{\circ}\text{C}$ , zájemci o studium na VFU Brno dorazili v hojném počtu téměř dvou tisíc studentů.





■ Proděkanka pro pedagogickou činnost (FVHE) představuje uchazečům obor Ochrana zvířat a welfare



■ Prohlídka laboratoří na farmacii...



■ ...také zaujala

■ Osmnáct studentů ze Střední odborné školy veterinární v Hradci Králové navštívilo prostory VFU Brno dne 8. 12. 2011. Potenciální budoucí studenti veterininy si prošli Klinikou chorob koní, pak pro ně byla připravena zajímavá hodina v laboratořích na Ústavu technologie mléka, kde pod vedením zkušených doktorandů měřili pH v mase a vodivost medu. Nechyběly ani informace o studiu a podmínkách přijímacího řízení.

■ O Vánocích se na veterinární pohotovosti netrhly dveře. Lékaři zaznamenali téměř stoprocentní nárůst ošetření zvířat. Během 9 dnů mezi 24. 12.–1. 1. bylo na Klinice chorob psů a koček ošetřeno 246 pacientů na interně a 182 na chirurgii, na Klinice chorob ptáků, plazů a drobných savců potřebovalo odbornou lékařskou pomoc 11 ptáků, 6 plazů a 63 drobných savců.

■ V lednu se děkan FVHE L. Steinhauser zúčastnil dvoudenního kongresu organizace BTSF (Better Training for Safer Food) ve francouzském Pau. Veterináři se zde školili v oblasti zvýšení bezpečnosti potravin. FVHE se stala první veterinární fakultou v Evropě pověřenou řešením programu BTSF pro období 2012–2013. Je také řešitelem v jedné z klíčových oblastí hygieny potravin, a to masa a masných výrobků. L. Steinhauser svou účastí garantoval mezinárodní školení veterinárních komisí, které se uskuteční letos na VFU Brno.

■ XIV. ročníku halového turnaje ve volejbale patřila v sobotu 14. 1. odpoledne univerzitní tělocvična. Klání se zúčastnilo 5 družstev. Zvítězil Ústav pro kontrolu léčiv Brno.

■ 9 studentů z Kazachstánu zavítalo v druhé půlce ledna na FVHE. Od 18. 1. do 1. 2. absolvovali kurz „Chov zvířat a veterinární hygiena“ na Ústavu výživy, zootechniky a zoohygieny. Součástí byla návštěva hřebčína v Kladrubech nad Labem, drůbeží líhně v Litomyšli nebo Školního zemědělského podniku v Novém Jičíně.

■ Ve středu 18. ledna řešitelé úspěšně obhájili své projekty pro NAZV (Národní agenturu pro zemědělský výzkum) před úředníky ministerstva zemědělství. Témata byla velice zajímavá, např. vyšlechtěný bažant, výskyt stafylokoka u přežvýkavců, metody tlumení produkčních chorob skotu, genetická diverzita v populaci koní v ČR aj.

■ Koulelo se, koulelo.... Ale ne červené jablíčko, nýbrž koule na 2. bowlingovém turnaji FVHE. Zaměstnanci fakulty se sešli k přátelskému posezení a pobavení se do Cihelny v Tesco v Králově Poli. A chcete znát jména vítězů? Pohár pro nejšikovnější „holku“ vyhrála Mgr. Bohdana Janštová (shodila 240 kuželek ve dvou kolech), Pohár pro nejšikovnějšího „kluka“ vyhrál doc. Pavel Široký (252 kuželek), Pohár pro nejšikovnější družstvo vyhrál Ústav hygieny a technologie masa (880 kuželek – obhájili svoje prvenství z prvního ročníku), Cenu pro hráče, který shodil nejvíce kuželek v jednom kole, vyhrál pan rektor V. Večerek (139 kuželek).

■ 24. ledna zasedala studentská organizace I.V.S.A. Hlavním bodem programu byla náplň činnosti v roce 2012. Studenti chystají amatérské divadlo, tradiční Majáles, hipologický klub zavítá na exkurzi na Slovensko. V plánu je také týdenní studentská výměna s kolegy v Maďarsku, ve spolupráci s oddělením pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy se rozjíždí „Buddy program“, kdy každému zahraničnímu studentovi z programu Erasmus bude přidělen český protějšek – tzv. pomocník, který mu pomůže řešit problémy s nákupy, bydlením, u lékaře atd.

■ Řešitelé obhájili rozvojové projekty na VFU Brno pro rok 2011. Za přítomnosti pracovníků MŠMT ČR bylo dne 25. ledna formou powerpointové prezentace představeno 5 projektů. Zprávy zahrnovaly průběh řešení a splnění cílů projektů. Po obhajobách byly výsledky řešení úspěšně vyhodnoceny, včetně využití finančních prostředků.

■ Během měsíce byly o VFU Brno třikrát zmínky v pořadu České televize Sama doma. V pátek 20. 1. se redaktoři vrátili k tématu oslice Rebeky a úspěšné výměny kardiostimulátoru, 27. 1. vysvětlila divákům prof. L. Vorlová problematiku značení medu na etiketách. Invazi našich odborníků završil 10. 2. MVDr. P. Forejtek, který hovořil na téma zvěřina.

■ Představit naši univerzitu do izraelského Tel Avivu se na konci ledna vypravil prof. Vladimír Celer (proděkan FVL pro vědu, výzkum a zahraniční styky). Na tamním velvyslanectví za pomoci powerpointové prezentace přiblížil izraelským uchazečům o studium v ČR naši univerzitu. VFU Brno se představuje přednáškami ve druhém největším izraelském městě již několik let, mladí Izraelci je navštěvují v doprovodu svých rodičů.

## Proč jste zavítali na Den otevřených dveří právě na VFU Brno?



**Eva Pinkasová**  
Studovat veterinární lékařství je odjakživa můj sen. Zajímám se hodně o biologii, zvířata.

ší studium dosahuje podle mého názoru vyšší kvality než u nás na Slovensku.

### Sabina Rašková

Veterina je mým favoritem. Doma máme rodinnou farmu: 160 kusů skotu, 35 koní, 170 koz a 11 psů. Víím, že bych pak doma našla profesní uplatnění.



### Anna Máčelová

Chci si podávat přihlášku na medicínu a farmacii, velice se o tyto obory zajímám. Po absolvování informační přednášky ale s hrůzou zjišťuji, že se budu muset na přijímačky ještě hodně učit.



### Zuzana Korenčiaková

Pro farmacii na VFU Brno jsem se rozhodla proto, že se mi moc líbí Brno jako město, mám tu spoustu přátel, ale také proto, že zde-



### Alžběta Báčová

Na FVHE mě zaujal nový bakalářský obor Ochrana zvířat a welfare, kvůli tomu jsem přijela. Ale jsem také unesena atmosférou v univerzitním areálu. Je krásný, moderní, fascinuje mě i sportovní zázemí.



■ „Dívám se do očí budoucím veterinářům?“



## IV. konference studentské vědecké a odborné činnosti na FVHE

Ústav veterinární ekologie a ochrany životního prostředí ve spolupráci s Ústavem biologie a chorob volně žijících zvířat uspořádal u příležitosti Světového veterinárního roku již čtvrtý ročník konference studentské vědecké a odborné činnosti. Konference, která se konala 25. listopadu 2011, umožnila studentům představit výsledky své odborné a vědecké činnosti související zejména s řešením témat bakalářských a diplomových prací z oborů „veterinární hygiena, veterinární ekologie, bezpečnost a kvalita potravin“. Je jistě přínosné, že většina prezentovaných prací studentů FVHE VFU Brno vznikla díky finanční podpoře výzkumného záměru MŠMT 6215712402 „Veterinární aspekty bezpečnosti a jakosti potravin“, prostředků specifického výzkumu, případně dalších řešených projektů.

Vlastní program konference byl rozdělen do tří odborných sekcí, v rámci kterých bylo studenty prezentováno 15 zajímavých příspěvků, jejichž úroveň hodnotila odborná komise složená z akademických pracovníků delegovaných všemi ústavu FVHE VFU Brno. O umístění prezentujících studentů rozhodlo bodové hodnocení, na jehož základě obdrželo deset oceněných studentů diplomy a finanční odměny. Na 1. místě se umístila chorvatská studentka Ines Lačanin z Univerzity v Osijeku, která prezentovala výsledky studie „Functional properties of lactic acid bacteria (LAB) isolated from Slavonian dried sausage- kulen“. Diplom za 2. místo získala Bc. Dorota Králová s příspěvkem „Vliv fosforu na reprodukci *Daphnia magna*“ a za 3. místo Bc. Jana Poláčková s prezentací příspěvku „Stanovení produktu lipoperoxidace a aktivity GST u kapra po embryolárním testu toxicity s triaziny“. Na 4. místě se umístila Bc. Dana Kalivodová s příspěvkem „Sledování charakteristiky izolátů humánních kampylobakterů v jihomoravském regionu“ a 5. místo získala Alena Prudká za prezentaci své studie na téma „Všenky (*Phthiraptera: Amblycera, Ischnocera*) u volně žijících ptáků v zimním období“. Na 6. – 10. místě se umístily studentky Bc. Šárka Vavřková, Bc. Monika Nechvátalová, Bc. Olga Pácaltová, Vendula Pěřová a Bc. Pavla Jílková.



■ Průvodního slova se ujala E. Bártová z Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat



■ Na konferenci se přišli podívat i studenti z řečkovického gymnázia

Opět se potvrdilo, že studentská konference je místem užitečné výměny znalostí a zkušeností a zdrojem inspirace do další odborné a vědecké činnosti. Závěrem je třeba poděkovat všem, kteří přispěli k zdárnému průběhu 4. konfe-

rence studentské vědecké a odborné činnosti, a popřát hodně úspěchů budoucímu 5. ročníku.

■ text: Miroslava Beklová  
foto: Alena Sýkorová

# Přijela k nám Manéž...

Kdo by se toho nadál, že známý český mim a herec Bolek Polívka by někdy přijel k nám na univerzitu z jiného důvodu, než je ošetření koní z olšanské farmy. Tentokrát ale nenavštívil Klinikou chorob koní, zamířil si to do vedlejší budovy – sportovní haly VFU Brno, kde natáčel zábavný pořad Manéž. Tento legendární pořad České televize vznikl v roce 1987. Loni v listopadu se na VFU Brno natáčel již 48. díl.

Výroba Manéže není snadnou záležitostí. Televizní štáb potřeboval na přípravu prostor 3 dny. V praxi to znamenalo, že tělocvična byla pro využití studenty a pro výuku na týden odstavena.

V pondělí 14. listopadu se začaly pokládat speciální technické koberce, které měly chránit parkety, instaloval se spot, světla, stavěly se dekorace. V úterý se mohl instalovat zvuk, navázely se kostýmy, masky a rekvizity.

Ve středu dorazil „na místo činu“ Bolek Polívka. Čekaly ho první aranžovací zkoušky s herečkou Janou Plodkovou, která hrála hlavní roli ve filmu Protektor, s Barinem a Frettim, s pozoruhodným



■ Stavba dekorace

umělcem Sergejem Sanžou, své vystoupení trénovali i mistři světa ve footbagu.

Ve čtvrtek čekal televizní štáb i organizátory z univerzity adrenalinový zážitek. K tělocvičně se musel dostat přenosový vůz, jemuž snížený podvozek nedovolil nájezd z ulice Chodské. Cesta byla je-

diná – projet přes vrátnici. Tady to bylo doslova „o ústa“, protože přenosový vůz je dost vysoký a hrálo se zde o rezervu několika centimetrů. Nicméně vše dobře dopadlo, přenosový vůz dorazil na své místo a mohlo se začít s instalací kamer. V odpoledních hodinách dorazil i Ondřej

■ Závěrečná děkovačka





Havelka se skupinou Melody Makers, kteří zajistili báječný hudební doprovod.

18. listopadu proběhly zkoušky posledních hostů – členů cirkusu JOO a od 15 do 18 hod. se konala generální zkouška. První záznam s diváky byl zahájen v 19:30 hod.

Následující den se také neobešel bez generálky, po ní následovaly II. (16:30) a III. (19:30) záznam před diváky. Možnost zhlédnout Maněž využili i někteří zaměstnanci VFU Brno. Řada z nich byla překvapena, že cirkusová maněž se dá postavit v tělocvičně, aniž to je v televizi znát.

Česká televize odvysílala pořad v sobotu 10. prosince ve 20 hod. na ČT1. Ti, kterým tento díl unikl a chtěli by ho vidět dodatečně, mají možnost na:

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1093417350-manez-bolka-polivky/>

■ text: Alena Sýkorová  
foto: autorka



■ Pohled na scénu

## S Bolkem krátce o koních

Dva měsíce čekání a usilovného uhánění produkce Bolka Polívky, aby se nám pokusili zajistit kratičký rozhovor s Mistrem. Podařilo se to den před uzávěrkou tohoto čísla. A rozhovor? Je sice kratičký (Bolek bohužel neodpověděl na všechny otázky), ale je tady pro nás... o koních.

### Kolik máte na své farmě v Olšanech koní? Jaká to jsou plemena?

Ve stájích u Mirka Kvapila je 35 koní, z toho 4,5 jsou naši. Ta půlka je totiž poník pro moje děti. Jako plemeno převažují čeští teplokrevníci, a máme tam už zmíněného jednoho welsch ponyho.

### Máte některého koně nejoblíbenějšího a proč?

Jmenuje se Pantalon, je to kůň mohutný, strakatý. On rozumí mně a já jemu.

### Kdy jste zatoužil po farmě s koňmi?

Můj strýc byl sedlák, koňák, pak byl označen za kulaka, vězněn, zkrátka si to užil. Moje farmaření je poctou strýci Slavomírovi.

### Když už jste poslední Maněž natáčel na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno, jaká jsou Vaše tři nejoblíbenější zvířata?

Kůň, pes, gepard.

Děkuji za rozhovor.

■ text: Alena Sýkorová  
foto: autorka



# Zemřel první děkan novodobé Fakulty veterinárního lékařství prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc.

24. listopadu 2011 opustil naše řady prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc., jeden z čelních představitelů českého i slovenského veterinárního porodnictví a gynekologie, emeritní profesor Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, první děkan novodobé Fakulty veterinárního lékařství VFU Brno a odborník, který se významnou měrou zasloužil o rozvoj oboru fyziologie a patologie reprodukce hospodářských zvířat.

Prof. Kudláč se narodil 7. 6. 1928 ve Zbraslavi a po studiích na gymnáziu ukončil v roce 1952 studia na Veterinární fakultě Vysoké školy zemědělské v Brně a nastoupil na kliniku porodnictví a gynekologie k prof. Emilu Příbylovi. Prof. Kudláč byl u toho, když v padesátých letech minulého století začala vznikat jako výukový a vědní obor veterinární gynekologie, zabývající se fyziologií a patologií reprodukčních funkcí samic hospodářských zvířat a posléze se tento obor etabloval jako reprodukce hospodářských zvířat. Vědecká činnost prof. Kudláče se zaměřila především na oblast puerperia a výsledky svých prací a experimentů začal publikovat v periodikách, která formovala názor kolegů na reprodukci zvířat nejen u nás, ale i v zahraničí. Prof. Kudláčovi se podařilo navázat četné mezinárodní kontakty, které udržoval čilě během svého působení na dnešní Veterinární a farmaceutické univerzitě Brně. Po té, co obhájil kandidátskou dizertační práci, byl v roce 1965 habilitován a stal se docentem pro obor porodnictví a gynekologie hospodářských zvířat a o pět let později, k 1. 10. 1970, byl jmenován pro stejný obor profesorem. V roce 1989 obhájil doktorskou práci a získal titul DrSc.

V roce 1965, po smrti prof. Příbyla, se ujal vedení Katedry porodnictví a gynekologie a tuto funkci zastával až do roku 1972. Na vedoucí místo Katedry reprodukce hospodářských zvířat nastupuje v roce 1989 a v roce 1990 se stává přednostou



Kliniky porodnictví, gynekologie a andrologie a v jejím čele působí až do doby svého odchodu do důchodu v roce 1996.

Vedle těchto funkcí prof. Kudláč zastával i četné akademické funkce a po společenské změně v roce 1989 se stal, jak již bylo uvedeno, prvním děkanem dnešní FVL VFU Brno (1990). 12. června 2002 byl Eduard Kudláč jmenován emeritním profesorem VFU Brno.

Profesor Kudláč byl členem nesčetných odborných komisí, poradních orgánů a rad, jak na univerzitě, tak i při ministerstvech školství či zemědělství, v rámci vědeckých ústavů nebo České akademie zemědělských věd. Byl rovněž členem několika redakčních rad tuzemských i zahraničních časopisů.

Jeho pedagogická činnost se promítala jak do oblasti pregraduálního, tak i postgraduálního vzdělávání a vhodně a obsáhle ji doplňoval přípravou učebních textů v podobě učebnic, skript a dalších metodických a praktických pokynů pro posluchače veterinární medicíny a kolegy i odborníky z chovatelské praxe. Za více než

30leté vedení výuky veterinárního porodnictví a gynekologie se stal prof. Kudláč autorem nebo spoluautorem 12 učebnic, z nichž 4 byly přeloženy do cizích jazyků a staly se pomůckou veterinárních lékařů v německy, ruský a polsky mluvících zemích. Jeho publikační aktivity se zrcadlí ve čtyřech stech odborných a vědeckých publikacích doma i v zahraničí a recenzní činnost je rovněž neobvyklého rozměru, neboť oponentské posudky vypracovával na vědecké práce, knihy, habilitační spisy, profesorská řízení a výzkumné projekty či záměry.

Svým působením ovlivnil prof. Kudláč celou řadu kolegů pracujících v oblasti reprodukce hospodářských zvířat a vychoval ve svých žácích pokračovatele díla, jež bylo započato profesorem Příbylem, na jehož počest byla právě z iniciativy prof. Kudláče a jeho spolupracovníků odstartována série konferencí o reprodukci hospodářských zvířat s názvem Příbylovy dny.

O své poznatky z vědy i praxe se děлил na četných seminářích, konferencích, kongresech a dalších odborných setkáních, a to jak v tuzemsku, tak v zahraničí. Rovněž své kolegy nutil k aktivní účasti s cílem umět prezentovat výsledky své práce a adekvátně zviditelnovat kliniku, v jejímž čele stál.

Velmi významnou součástí jeho působení v oboru byla pomoc praxi. Prof. Kudláč spolupracoval s celou řadou zemědělských podniků, které se staly základnou vědeckých bádání i pedagogické činnosti pro posluchače veterinární medicíny či kolegy v postgraduálním vzdělávání.

Odchodem profesora Kudláče ztratila široká veterinární i chovatelská veřejnost významného odborníka z oblasti reprodukce hospodářských zvířat, člověka, který svůj profesní život věnoval zcela svému oboru, v jehož čele stál a jehož koncepci a rozvoj po dlouhá léta usměrňoval, rozšiřoval a prohluboval.

■ text: Pavel Brauner



# 100 let od narození prof. MVDr. Václava Dyka, DrSc. (1912-1995)

Významný představitel české vědy a dlouholetý profesor Vysoké školy veterinární v Brně se narodil 28. února 1912 v jihočeských Strakonících. Vyrůstal v prostředí, které v něm probouzel zájem o přírodu. Obdivoval rodinnou tradici spojenou s rybářstvím, lesnictvím a myslivostí. Měl štěstí, že se setkal již během středoškolských studií v Táboře s vynikajícími gymnaziálními profesory, kteří mu nejen otevřeli dveře do světa teoretického poznávání, ale poskytovali mu i užitečné informace o metodách vědecké práce.

Díky těmto vlivům již jako sedmnáctiletý sextán zahájil systematická fenologická pozorování ryb v okolí svého strakonického rodiště, která završil v roce 1931 zveřejněním svého prvního odborného článku. Za aktivní zájem o přírodní vědy obdržel téhož roku při maturitě na reálném gymnáziu v Táboře prestižní plaketu časopisu *Vesmír*.

Skutečný vědecký zájem začínal přinášet ovoce bezprostředně po vstupu na Vysokou školu veterinární. Od prvního ročníku pracoval, jako demonstrátor na biologicko-parazitologickém ústavu u prof. Hykeše. V roce 1932 zveřejnil v *Biologických spisech Vysoké školy zvěrolékařské* svou první vědeckou práci. Do absolutoria v roce 1938 opublikoval kolem 140 příspěvků, z nichž některé snesly měřítko vědeckých prací. Z prázdninových praxí na domácích řekách si přinášel množství užitečných zkušeností a podnětů, kterých obratně využíval při zpracování odborných návrhů a posudků.

Jeho vědecká tvorba nedoznala přetržky ani po uzavření vysokých škol nacisty v roce 1939. V letech 1940–1946, kdy pracoval na Výzkumné stanici rybářské a hydrobiologické ve Vodňanech, měl přístup k obsáhlému materiálu z nejrůznějších druhů ryb. Zde se začínala do popředí jeho zájmu dostávat problematika ichtyopatologie a zde byly položeny pracovní a osobní základy pro jeho celoživotní vědecké, pedagogické a poradenské uplatnění. V roce 1944 vydal velmi potřebné kompendium „*Naše ryby*“, které se v dalších letech dočkalo 4 doplněných vydání.

Po obnovení samostatnosti Československa v r. 1945 vstřícně reagoval na výzvu Ministerstva zemědělství, aby pomohl jako uznávaný ichtyologický expert řešit kritickou situaci v chovu ryb na severní Moravě a ve Slezsku. Během svého dvouletého pů-

sobení ve funkci přednosta rybářsko-hydrobiologického oddělení Výzkumného ústavu zemědělského v Opavě přispěl k zlepšení diagnostiky nemocí ryb a jejich výzkumu se zaměřením na zvelebení rybníkářství na Ostravsku a Těšínsku.



Po odchodu prof. O. Hykeše do Prahy byl školou vyzván k urychlenému přechodu do Brna. Zde se v roce 1948 habilitoval a začal plnit povinnosti přednosta ústavu. Zpočátku pokračoval v tradičním výzkumu zoologicko-biologického ústavu. Se spolupracovníky prováděl helmintologické výzkumy ryb moravských řek a tatarských jezer. Vytvářel tak v oblasti ichtyopatologické vlastní vědeckou školu, které se postupně dostává i významných mezinárodních uznání. Zcela mimořádnou úlohu sehrála v této době jeho kniha „*Nemoci našich ryb*“, za kterou obdržel roku 1952 Cenu osvobození města Brna.

Dílo prof. Dyka však nezůstávalo omezeno pouze na oblast výzkumu ryb. Významná činnost katedry se zaměřila na výzkum helmintů lovné zvěře, především spárkaté, která úzce souvisela i s jeho velkým zájmem o myslivost. Ten se plně rozvinul po roce 1945, kdy prof. V. Dyk navštívil při svých loveckých toulkách a často v doprovodu svých odchovanců mnoho loveckých revírů na území bývalého Československa.

Výzkum parazitárních onemocnění a jejich původců se postupně rozšířil i na parazitózy domácích zvířat a to především druhů významných pro veterinární a zemědělskou praxi. Od řešení těchto dílčích otázek přecházel prof. Dyk se svým kolek-

tivem postupně k řešení zásadních otázek tlumení parazitárních infekcí a to současně jak u domácích, tak i volně žijících zvířat. Vznikaly tak komplexní plány tlumení fasciolózy, plicní červivosti a střevkovitosti, které tvořily základ celostátních preventivních a léčebných postupů proti těmto nejzávažnějším parazitózám. Významná byla i studia na úseku diagnostiky a rozšíření parazitózo-onóz, především cysticerkozy a trichinelózy.

Návrat MVDr. V. Dyka v r. 1948 do válkou zpustošeného ústavu zahájil dlouhá léta usilovné práce, spojené s organizací výuky a přípravou učebních pomůcek. V jeho práci i v osobním životě mu byla nejspolehlivější oporou manželka ing. arch. S. Dyková, jejíž názorné učební pomůcky pomáhaly studentům a již široká veřejnost znala jako autorku jedinečných ilustrací a fotografií, doplňujících vědecké, odborné i naučně popularizační texty V. Dyka. Postupně soustřeďoval svou odbornou autoritou a přátelským přístupem kolem sebe mladé adepty vědy, zájemce o parazitologii, choroby ryb a lovné zvěře, protože sám zastával tezi, že učitel roste zejména kvalitní prací svých odchovanců. Již v roce 1949 založil první studentský vědecký kroužek pro biologii a patologii ryb. Vždy si našel dostatek času, aby poradil, pomohl a předal své bohaté a všestranné znalosti. Studenti se tak mohli na katedře podílet na řešení výzkumných úkolů, ale i bezprostředně na problematice veterinární, zemědělské, rybářské a myslivecké praxe.

Významné bylo i celofakultní a celoškolské působení prof. Dyka na úseku studentské vědecké činnosti z titulu proděkana i prorektora tehdejší Vysoké školy zemědělské. Veterinární fakulta také díky jemu dosáhla mezi brněnskými vysokými školami prioritního postavení v podpoře a organizaci studentských vědeckých aktivit. Studenti a diplomanti po letech rádi vzpomínali na společně prožité příjemné chvíle i pracovní náročné úkoly.

Život prof. Václava Dyka se uzavřel 5. listopadu 1995. Jeho dílo se dostalo již během jeho třiaosmdesátiletého plodného života zaslouženého ocenění. Dnes víme, že jeho již uzavřené dílo posunulo pokrok vědy v oblastech, které jsou aktuální i v současné době.

■ text: Prof. MVDr. Karel Chroust, DrSc.  
PhDr. Jiří Šindlář, Ph.D.

# They're studying with us... Our foreign friends

This year we have decided to introduce some of our foreign students. We are interested in what drove them to study in the Czech Republic, how they enjoyed it here, what barriers must be overcome. First, we are going to introduce you a student of Pharmacy, Ainur Sikhimbaeva from Shymkent in Kazakhstan.

**You've studied Pharmacy in Kazakhstan. How long does the study at an university take there?**

It takes 5 years to get Bachelor's degree and 2 year to get Master's degree.

**What made you study in the Czech Republic?**

I wanted to get education in English.

**You're in the first year. Are your studies here going to be shorter than the standard time?**

Yes, my study will take about 2 years here in Brno.

**Can you compare the level of study Pharmacy in the Czech Republic and Kazakhstan?**



I don't think so, because I studied pharmacy in Kazakhstan in the Russian language, so it's complicated to compare.

**Did you experience any troubles during your studie's here?**

Sometimes I have problems with understanding information I'm hearing, it takes time, but I will cope with it.

**Where do you want to live and work after graduation?**

I'd like to work in Kazakhstan in the Pharmaceutical trade, especially in management and marketing in Pharmacy.

**Do you have to pay for study in college in Kazakhstan? If so, did your parents help you, or did you work?**

Since the moment of my starting to University it was paid, but when I was in the 3<sup>rd</sup> year of study I got a scholarship and till the end of study the Government paid money for it. In Kazakhstan, parents usually help their children with payment for getting an education.

**Do you have any brotheres or sisters? How large is your family?**

I'm the only child in my family.

**Do you miss home?**

I really miss my home.

**What do you like about our university?**

I like everything. For the first time I was impressed by the area of University, it was huge and so nice. I like the park inside the University, canteen is perfect, staff is so kind and friendly to us. And the main point I like in University is that our professors are highly educated and always ready to answer the questions and explain us the issues we are confused about.

**Thanks for the interview.**

## Studuj s námi...

### Naši zahraniční kamarádi

V tomto roce jsme se vám rozhodli představit některé z našich zahraničních studentů. Zajímá nás, co je vedlo k tomu studovat právě v České republice, jak se jim tu líbí, jaké bariéry musí překonat. Jako první se nám představí studentka farmacie Ainur Sikhimbaeva z kazašského Shymkent.

**Ainur, ty jsi už farmacii vystudovala v Kazachstánu. Kolik let se u vás studuje?**

Pět let trvalo, než jsem se stala bakalářkou. Poté následoval dvouletý magisterský program.

**Co tě vedlo ke studiu právě v České republice?**

Sháněla jsem studium farmacie v angličtině a tady jsem ho našla.

**Jsi momentálně v prvním ročníku. Budeš mít studium vzhledem k absolvování farmacie v Kazachstánu zkrácené?**

Ano. V Brně budu studovat dva roky.

**Můžeš porovnat úroveň studia farmacie v České republice a Kazachstánu?**

Asi těžko. V Kazachstánu jsem studovala v ruštině, je proto obtížné porovnat úroveň.

**Vyskytly se nějaké studijní komplikace?**

Někdy mám problém s porozuměním, zabere mi to nějaký čas, než si to přeložím. Ale dá se s tím vyrovnat.

**Kde chceš po ukončení studia žít a pracovat?**

Chtěla bych pracovat u nějaké farmaceutické firmy v Kazachstánu, v oblasti managementu nebo marketingu.

**Musíte v Kazachstánu platit školné za studium na univerzitě? Pomáhali ti finančně rodiče, nebo jsi musela někde pracovat?**

Školné jsem platila první dva roky. Od třetího ročníku až do konce studia jsem získala stipendium, které hradila vláda. V Kazachstánu rodiče obvykle

svým dětem pomáhají financovat studium.

**Máš nějaké sourozence? Jak velká je tvá rodina?**

Sourozence nemám, jsem jedináček.

**Stýská se ti po domově?**

Můj domov mi moc chybí.

**Co se ti líbí na VFU Brno?**

Všechno se mi líbí. V prvním okamžiku jsem byla ohromená z univerzitního areálu, je obrovský a tak pěkný. Mám ráda park uvnitř univerzity, stravování v kantýně je perfektní, personál je velmi milý a přátelský. Ale především se mi na univerzitě líbí to, že naši profesori jsou velmi kvalitně vzdělaní a vždy jsou připraveni odpovědět na dotazy a objasnit problematiku, ve které tápeme.

■ text: Alena Sýkorová

foto: archiv A. Sikhimbaevy



Veterinární a farmaceutická univerzita Brno  
Komora veterinárních lékařů ČR  
Státní veterinární správa ČR  
I.V.S.A. Brno

Vás srdečně zvou na jubilejní

# 75. REPREZENTAČNÍ VETERINÁRNÍ PLES

věnovaný 250. výročí veterinárního vzdělávání

**2. března 2012 v 19:30 h (pátek)**

**Kulturní dům „SEMILASSO“, Brno – Královo Pole**

Hrají hudební skupina Breeze Band Brno, cimbálová muzika Slovácký krúžek v Brně a připravena je celá řada překvapení, a to vše ve víru tance.

**Cena vstupenky s místenkou 400,- Kč, bez místenky 200,- Kč.**

**Vstupenky:** Institut celoživotního vzdělávání a informatiky VFU Brno,  
tel.: 541 562 089–90, e-mail: [treum@vfu.cz](mailto:treum@vfu.cz), [www.vfu.cz](http://www.vfu.cz)

# VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno  
ISSN 1803-3830

